

Més de mil periodistes participen al 18è Congrés Mundial de la UCIP

Comunicadors d'esperança

París ha estat l'escenari del 18è Congrés Mundial de la Unió Catòlica Internacional de Premsa (UCIP). Responsabilitat, consciència, participació i fe han estat les paraules clau d'aquesta trobada en què s'ha analitzat la premsa a les portes del pròxim mil·lenni. Aquest futur passa per treballar per la solidaritat, la justícia i l'anunci de l'Evangelí, emprant noves tecnologies com Internet. Més de mil periodistes catòlics han reflexionat sobre els reptes més immediats, com la millora de la distribució de la premsa, la integració de la disparitat lingüística i cultural, el fet d'aprofundir en l'anàlisi de la informació i oferir un producte de gran qualitat. Això és el que han fet els periodistes amb la convicció que l'escriptura, com la talla cristiana, moral i professional dels comunicadors, és irremplaçable.

Pàgina 5

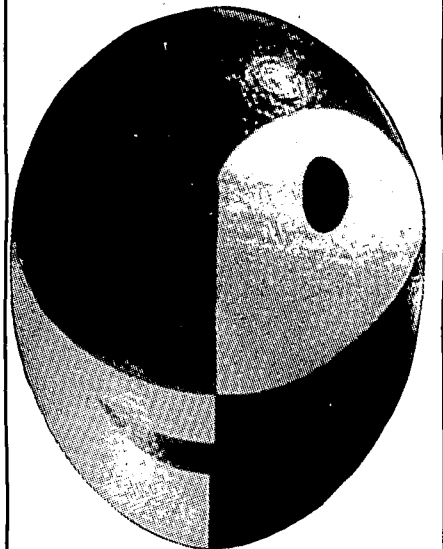
6 La Mercè, més que una Festa Major

8 La diòcesi de Lleida se sent discriminada

15 Intens debat sobre l'avortament

21 L'ètica dels professionals del segle XXI

27 Crònica: Fira de Teatre de Tàrraga

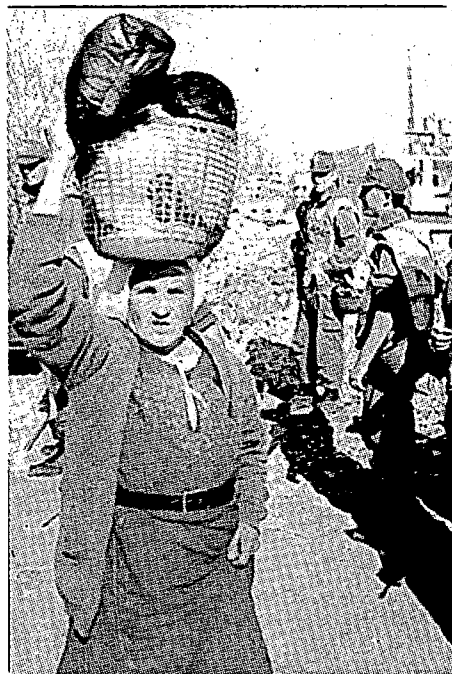

Una fe que s'emmiralla en el rostre del pobre

Núria Gispert, relleu al capdavant de Càritas de Barcelona

Núria Gispert és la nova directora de Càritas diocesana de Barcelona. Substitueix en el càrrec Pilar Malla, que continua vinculada a l'entitat com a membre del Consell de Càritas. Gispert assumeix aquesta responsabilitat amb il·lusió i amb ganes de treballar i de mostrar el rostre de Déu. «Aquest compromís amb els més pobres és una manera de fer visible la meva fe», assegura Gispert.

Pàgina 6

Entrevista a Samuel Hadas, primer ambaixador d'Israel al Vaticà

«Els líders religiosos han de transmetre un veritable missatge de pau»

Pàgina 20

La convivència multiètnica a Bòsnia després de les eleccions

Pàgines 3 i 14

Editorial

La seducció de l'espiritualitat

Hi ha l'alternativa de l'amor, que no vol ser tan sols una paraula bonica i teòrica: és una convicció. Més de mil periodistes de tot el món s'han reunit de l'11 al 20 de setembre a París en el 18è Congrés Mundial de la UCIP. El lema: la premsa escrita, un mitjà per al demà. I sí, va emergir la convicció que la premsa tenia futur i que a través d'ella també passa el futur.

En aquest planeta cada vegada més global se'ns plantegen uns reptes. Si no canvia la tendència de l'economia, si la globalització només ha de significar una globalització de la pobresa, si no som capaços de confiar en la tendresa, de canviar els impulsos de violència i les tensions del nostre món, aleshores potser sí que pot retornar la guerra com un fenomen col·lectiu. Perquè no haurem tingut la consciència suficient per construir la pau amb la força de la paraula i amb la tendresa del cor.

Ara és el temps de la pau, la solidaritat, l'amor i la justícia. Els éssers humans som els ulls de l'Univers. Tenim la capacitat de crear. I aquesta és la nostra esperança. Podem inventar el nostre futur.

Però no parlem d'inventar una cultura de docilitat. Parlem de defensar el diàleg, la no-violència, la vida entesa com a fraternitat sense fronteres. Parlem de testimoniar l'Evangeli i optar per l'esperança. Parlem d'optar per donar la nostra veu, escoltar la veu dels altres i ser la veu dels que no tenen veu.

Internet revoluciona la manera d'entendre la comunicació. Tothom que es pugui connectar a un servidor (perquè el Tercer Món té greus dificultats per fer-ho) pot accedir a una informació sense mediadors ni filtres. Amb tot, la qüestió no és accedir a la informació, sinó interpretar-la des de la intel·ligència i amb integritat.

Els congressistes van estar d'acord que la informació d'Internet és una font secundària per als periodistes. És imprescindible tenir fonts de primera mà com ara persones o entitats de confiança i punts de referència clars respecte a l'ètica de cada notícia. A Internet tant podem trobar una *web* de pornografia com la *web* d'un bisbat. Evangelitzar per Internet no és una utopia, sinó una possibilitat irrenunciable.

La formació integral de les persones i, en concret dels periodistes, és importantíssima. Hem de saber discernir d'entre la multiplicitat de missatges que ens arriben on són les llavors de la veritat i de la joia del Regne de Déu.

La premsa escrita està abocada a canviar. Millorarà el format, les imatges (estem a l'era de la cultura visual), tractarà els temes de manera més atractiva, seduirà per les seves formes. Però el que decidirà el seu futur serà aconseguir seduir pels seus continguts. I aquí la premsa cristiana té una paraula a escriure i una opció a fer: entre la realitat i l'esperança, seduir per l'esperit!

Sumari

6

La Mercè, més que una Festa Major

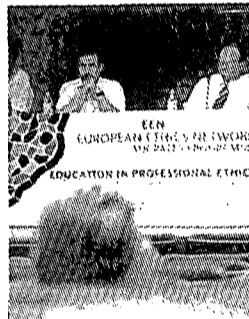
8

La diòcesi de Lleida se sent discriminada

15

Intens debat sobre l'avortament

21

L'ètica dels professionals del segle XXI

23

Monestirs, vincle d'unió amb Europa

CATALUNYA CRISTIANA

Directora: Núria Oriol

Redactora en cap: Glòria Carrizosa

Redactors: Miquel Àngel Codina, Rosa M. Jané, Carme Munté, Rosa Peraire, Marta Puyol

Lingüista: Meritxell Cucurella

Arxiu i fotografia: Eulàlia Grande

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña i Jordi Curcó, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia i Albert Muntada, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Xavier Bardole, VIC

Col·laboradors externs: Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmajo, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Josep Casellas, Francesc Gamissans, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Francesc Nicolau, Tomàs Puntí, Antoni Reig, Carme Rullo, Albert Sáez, Pere Tena, Josep Ventura, David Vidal, P-J Ynaraja

Assessor religiós: Cristóbal Sàrrias

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Mn. Francesc Malgosa

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:

C/ Puiggarí, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 934 905 988, Fax 934 902 035 - E-mail: Catcris@idgrup.ibernt.com

Gerent: Jaume Vinyals

Publicitat: Magda Revetllat

Promoció: Jordi Baig, Alfons Miralles

Subscripcions: Antònia Canals, Isabel Giralt

Administració i comptabilitat: Mònica Torras

Autoedició i compaginació: Carlos Aguado

Impressió: Impressions Intercomarcals, SA Cra. C-1.411, Km 34. Polígon industrial El Cementiri. Tel. 938 788 403. Fax 938 788 212 - 08272 SANT FRUITÓS DE BAGES - DLB 14.38779

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 11.180 ptes.
Resta d'Europa: 21.684 ptes.
Amèrica i Àfrica: 26.884 ptes.
Àsia i Oceania: 37.804 ptes.

en primer pla

Bòsnia, ni guerra ni pau

La guerra no va solventar el problema de Bòsnia. Els dies 12 i 13 de setembre passat la pau va donar als bosnians l'oportunitat d'elegir, per segona vegada, els seus representants polítics (els tres membres de la presidència col·legial, els diputats del parlament conjunt, els de la Federació croatomusulmana i els de la República sèrbia, el president d'aquesta, els representants de deu assemblees cantonals de la Federació i els de dotze consells municipals). La comunitat internacional ha jugat clarament a favor dels candidats més moderats i partidaris de refer la convivència, perquè als anteriors comicis, el 1996, van vèncer els ultranacionalistes de tots els camps enfrontats, els líders que van portar el país a la guerra i a la partició.

Els anys de guerra (1992-95) van aixecar murs d'odi, van destruir el país i van provocar la seva divisió en tres parts que lluitaven tots contra tots. Rere la comunitat croata de Bòsnia hi havia el règim del president Tùdjman de Croàcia, amb ganes d'annexionar-se una part del territori. Rere els radicals serbis hi havia el president Milosevic, de la nova Iugoslàvia, partidari de crear la Gran Sèrbia. I els musulmans estaven més sols que la una, quasi desarmats i desemparrats de qualsevol mena d'ajut estranger. Per això van ser els que més van rebre. Va ser la decidida voluntat dels Estats Units la que va deturar el conflicte i va imposar la pau dels Acords de Dayton. La Unió Europea va demostrar que no té dimensió política.

Una segona oportunitat

La pau, doncs, va ser imposada des de

fora als contendents. Per aquesta raó es van enviar 35.000 soldats per mantenir-la. Pot afirmar-se que la situació des del 1995 no és ni guerra ni de pau. No hi ha trets però la pau és manté, no per voluntat dels contendents, sinó per imposició in-

ternacional. Els odis acumulats durant el conflicte van donar la victòria electoral el 1996 als líders de la guerra. Això convertia en indispensable la presència de les tropes internacionals perquè en cas de retirada el conflicte es podia tornar a reactivar. Ara hi ha hagut una segona oportunitat. La de renovar el personal polític, portant als llocs de responsabilitat un seguit de cares noves partidàries de reconstruir el país sense exclusions.

La tutela internacional ha actuat afavorint la renovació. En el camp serbi, va ser desplaçat del poder el líder polític Kàradzic, i substituït per una col·laboradora seva, Biljana Plavsic, més moderada i conciliadora. En el camp croata, el seu representant a la presidència col·legial, Krezimir Zubak, ha creat un nou partit trencant el monopoli del partit del president de Croàcia, Tudjman. I entre els musulmans s'ha desenvolupat una oposició socialdemòcrata i liberal al president Izetbegovic. Ara les urnes tenien la paraula per decidir si es feia un pas endavant (la renovació) o un pas enrere (la continuació).

Renovació o continuisme

Només l'opció renovadora podia donar noves perspectives a un país dividit, amb un milió i mig de persones desplaçades de casa seva i que encara no han pogut tornar. L'opció continuista assegura a aquesta població la perpetuació de la seva condició de refugiats. La pau és fràgil, la unitat és una façana rere la qual perviuen un munt de problemes per resoldre heretats dels anys de la guerra i mantinguts intactes durant els tres anys de no guerra sota la protecció internacional.

Quan escrivim aquestes línies no se saben encara els resultats de les eleccions, però sí que se sap que si es vol passar de l'estat actual de no guerra a l'estat de pau cal deixar enrere els líders ultranacionalistes o, com a mínim, que el poder sigui compartit amb l'oposició moderada i democràtica. Cal iniciar una política de reconciliació i de convivència que faci possible que el cinquanta per cent de la població pugui retornar a casa seva. També és necessari que els criminals de guerra, com Karadzic, siguin portats davant el Tribunal Internacional de La Haia i siguin jutjats i condemnats per tot el mal que van fer. I, evidentment, fa falta un important ajut econòmic internacional que permeti refer el teixit industrial del país malmès per la guerra i crear les infraestructures necessàries. A partir d'aquests elements bàsics, es podran establir noves fórmules polítiques que permetin viure junts serbis, croats i musulmans dins d'un mateix estat. Ara bé, si les urnes perpetuen la situació de no guerra serà obligat mantenir les tropes internacionals i s'alimentaran els odis mutus i els greuges acumulats. Serà la història de mai acabar.

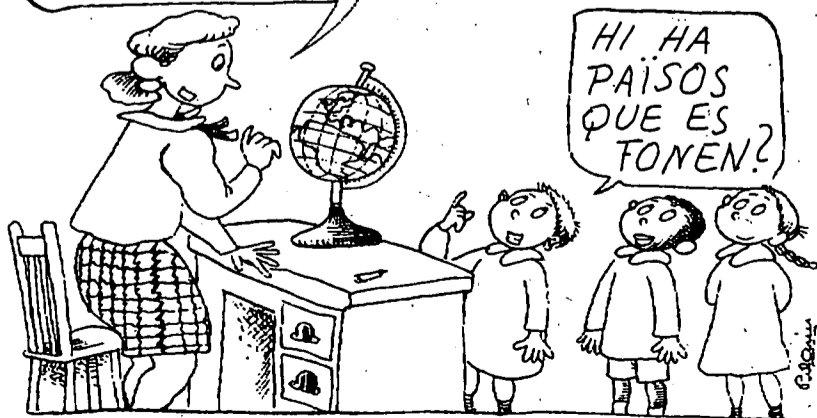
Tot plegat ens recorda que el continent europeu té una ferida que és diu Bòsnia, que no sagna però que encara no està cicatritzada, no ha fet crosta. Està oberta i es pot infectar. La comunitat internacional fa de cataplasma, però la voluntat de curar-se i restablir-se només pot venir del malalt, el poble bosnià.

Antoni Reig

Periodista

Humor

SOBRE BÒSNIA NO M'ESTENDRÉ
GAIRE PERQUÈ QUI SAP QUE
PASSARÀ, D'AQUÍ A FINAL DE CURS...

LOURDES, del 3 al 5 d'OCTUBRE
Última sortida de la temporada, des de
BARCELONA, TARRAGONA, REUS,
VALLS, VIC, i altres punts.
i també: per a VIATGES INDIVIDUALS
reserva d'allotjament per al seu
viatge en cotxe particular.
Viatges @Alemany
SOM ESPECIALISTES,
TRUQUI al 93.883.33.30,
I L'INFORMAREM.

20 ANYS DE «CATALUNYA CRISTIANA» i NÚM. 1.000

Del 6 al 12 (o bé del 9 al 12) d'octubre

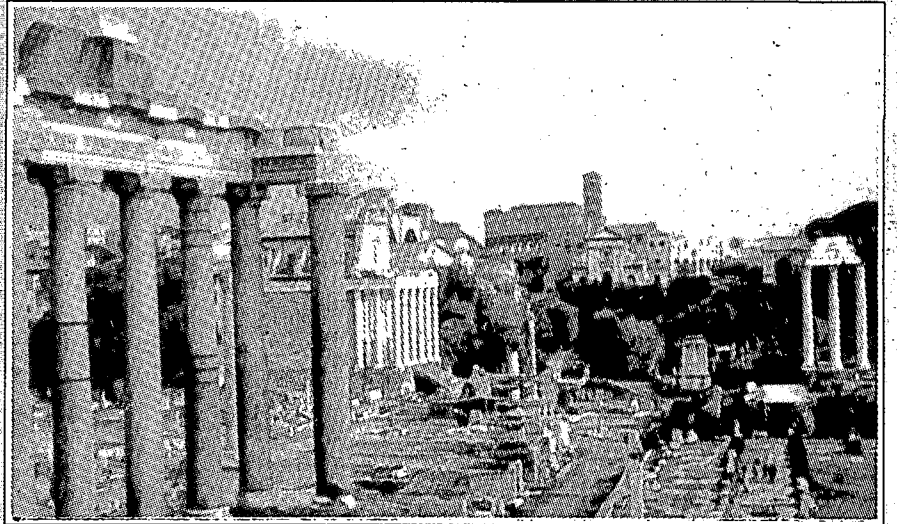
PELEGRINATGE A ROMA

presidit pel bisbe Joan Carrera

En el vintè aniversari de la fundació del setmanari
 i a punt d'arribar al número 1.000

- Opció A (del 6 al 12): Roma, Nàpols, Pompela i Subiaco.
- Opció B (del 9 al 12): Roma i Subiaco (actes conjunts).

Visita a la ciutat, celebracions a Sant Pere del Vaticà i a Subiaco.
 I sopar de germanor.

Assistència tècnica:

GC 612

MERCATRAVEL S.A.

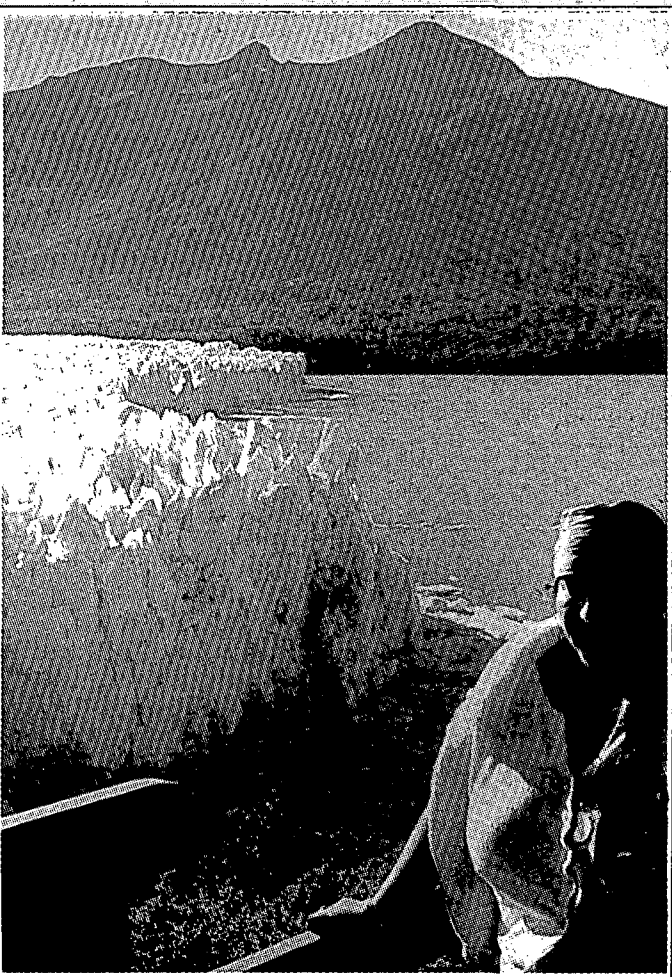
TOT L'ENCANT DEL CON SUD AMERICÀ

Del 26 de novembre al 12 de desembre

ARGENTINA / XILE

amb creuer per l'estret de Magallanes i travessa dels Andes

- Buenos Aires, la gran capital del Río de la Plata.
- Patagònia i el país de les geleres: Perito Moreno.
- I la Terra de Foc, a la fi del món.
- Creuer «Australis»: d'Ushuaia a Punta Arenas (Xile).
- Navegació per l'estret de Magallanes i pels canals de la Terra de Foc, a la fi del món.
- Puerto Natales i parc nacional Torres del Paine.
- Travessa Andina: de Puerto Mont a Bariloche (Argentina).
- Cèrro Campanario, Illa Victòria i parc de Los Arrayanes.

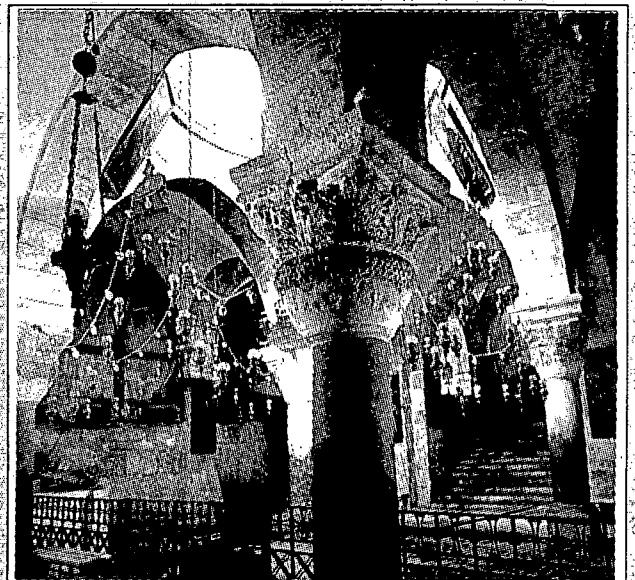
«PELEGRINS DE LA PARAULA» AL PAÍS DE JESÚS

*Del 18 al 25 d'octubre
 Del 8 al 15 de novembre
 Del 28 de desembre
 al 4 de gener*

TERRA SANTA

Celebrar la fe de l'Església
 on aquesta va començar

Una bona manera de preparar-se
 per al Jubileu de l'any 2000

La força de la paraula venç la brutalitat de la violència

■ Aportacions del 18è Congrés Mundial de la UCIP

PARÍS.— El futur de la premsa, la premsa del futur. Aquestes qüestions van convocar més de 1.000 periodistes de tot el món al 18è Congrés

Mundial de la UCIP (Unió Catòlica Internacional de Premsa) de 15 al 20 de setembre. El mot clau: perspectiva.

Perspectiva per no deixar-se engolir pel vertigen dels canvis que s'estan produint a les portes del segle XXI. Perspectiva per donar suport al sistema democràtic més enllà de les fluctuacions econòmiques. Perspectiva per continuar treballant per la solidaritat, per la justícia, pels homes i les dones. I perspectiva per comunicar «la nota original de l'Evangelí» a un món amb set de sentit.

Quan el 1945 Europa va decidir salvar les properes generacions de la guerra, va haver-hi un compromís polític i moral a favor de la pau. Però com va dir Federico Mayor Zaragoza, director general de la Unesco, a l'acte inaugural del Congrés, «la joventut no creu en nosaltres perquè no hem sabut complir les nostres promeses». I va afegir: «Ens hem oblidat de les persones que van morir perquè nosaltres tinguéssim la pau.»

Però lluny del pessimisme, el discurs de Mayor Zaragoza era un cant a l'ètica de l'amor, a l'ètica de la no-violència: «Només la força de la paraula pot vençer la força brutal de la guerra.»

El Congrés començava amb paraules clau que anirien marcant la pauta del que pretenia ser aquest encontre: responsabilitat, consciència, participació, fe.

Treball d'alt nivell ètic

Futur de la premsa: bo, si se sap respondre als reptes dels nous temps. La realitat que viuen els periodistes i els mitjans de comunicació arreu del món és diferent. A molts països del Tercer Món els professionals de la informació lluiten senzillament per la llibertat de premsa i per poder expressar les violacions dels drets humans que pateixen. A molts països occidentals els periodistes es debaten entre el dubte i la necessitat d'optar per un treball d'alt nivell ètic per ser

Federico Mayor Zaragoza.

creïbles, fiables, fidels a l'Evangelí.

Sense triomfalismes, sense pessimismes, com va dir el P. Nissim, dominic, des d'una serenitat lúcida podem respondre als reptes immediats: millorar la distribució de la premsa, integrar la disparitat lingüística i cultural del nostre temps, aprofundir en l'anàlisi de la informació —superant la tendència a caducar les notícies fins i tot abans que s'hagin imprès— i oferir un producte de

gran qualitat per poder complaure uns lectors que cada vegada exigeixen més.

Aquests no són els únics reptes que la premsa té per davant; amb tot, són dels més importants i immediats. Entre els congressistes teníem la convicció que l'escriptura és irremplaçable, però la talla cristiana, moral i professional dels periodistes també.

Núria Oriol i Palarea

Joves, entusiastes i responsables

El Congrés dels joves periodistes catòlics va tenir lloc a la Ciutat de la Llum de l'11 al 14 de setembre just abans del Congrés Mundial de la UCIP. Els professionals eren ben conscients del seu paper i de la feina a fer. Sense amagar que el futur els presenta grans incògnites. Una pregunta va ressonar amb força a la sala de reunions: ¿podrem exercir des de la llibertat i la responsabilitat? Aquestes van ser les respostes: volem informar de manera justa, equilibrada i equitativa; crear xarxes de joves periodistes que s'encoratgin en el seu paper de mitjancers d'una societat en ple procés de canvi, sobretot per la irrupció d'Internet; contribuir amb la fe i l'ètica a l'educació i la comprensió de les possibilitats de la xarxa telemàtica. D'aquesta manera, l'evolució d'Internet també estarà marcada per la consciència cristiana.

Internet empeny una nova civilització?

Internet és un bon mitjà d'expressió. No respecta els drets d'autor. Fa l'efecte que pot reduir la diversitat cultural a una mena de cultura universal «envernçada» a l'americana. Els poders econòmics que van intervenir en la creació d'Internet es beneficien de les decisions polítiques dels Estats Units. Com a periodistes hem de reforçar les democràcies. Com diu san Pau: «És el moment d'actuar.»

Per què Internet no pot servir per a la transmissió de la fe? Al cap i a la fi, és fruit d'utopies. Els congressistes africans van advertir que gran part dels habitants del continent negre no podia accedir a Internet i que això començava a produir enormes poblacions indígenes excloses d'un dels canals més importants de la comunicació actual. Internet sempre ha de ser una font secundària d'informació per als periodistes. És imprescindible comprovar la informació a partir dels contactes personals i la referència als valors cristians. Internet serà el que fem d'ell.

Entre bastidors, el cardenal Ortega (L'Havana)

En un sopar informal amb vuit periodistes i el bisbe auxiliar de Barcelona Joan Carrera, el cardenal Ortega va explicar l'impacte que va produir la visita del Papa a Cuba y la gran tasca que té per endavant l'Església catòlica. Però no va amagar la seva preocupació per la famosa pregunta: què passarà a Cuba després de Castro? Les possibilitats són múltiples. Des d'una transició pacífica liderada pel mateix Castro, fins a una contrarevolució finançada pels milionaris cubans residents als Estats Units. El futur és incert, cal molt de coratge cal acompanyar una fe que creix entre el poble i que consolida les conviccions profundes en favor de la democràcia.

ESPANYA

Esperances davant la treva anunciada per ETA

SAN SEBASTIÀ.— Els bisbes de Pamplona-Tudela, Bilbao, San Sebastián i Vitòria afirmen en un comunicat conjunt que «compartim el sentiment d'alleugeriment, especialment de les persones que pateixen les conseqüències doloroses del conflicte». Els bisbes esperen que aquesta treva condueixi a la pau i a la reconciliació, i reclamen als ciutadans «actituds i comportaments ade-

quats per evitar la greu frustració social que seguiria del fracàs de les expectatives suscitades». Tanmateix, demanen als governants i polítics que «tinguin la capacitat, la flexibilitat i la força necessàries per complir amb la responsabilitat que recau sobre ells en els moments actuals». Els prelats acaben el seu comunicat demanant pregàries per la pacificació. (C.C.)

CENTRE DE RELACIÓ I ORIENTACIÓ MATRIMONIAL

Si es troba sola o sol, cerqui la seva parella seriosament. Dirigit per una psicòloga col·legiada amb 23 anys d'experiència. Servei opcional de vídeo.

COSM, Balmes, 64, 3r 2a - Barcelona
Tel. 934 877 180

Girona i Tarragona: 902 113 812

Barcelona

La formació dels laics, una assignatura primordial

■ L'Institut Superior de Ciències Religioses completa aquest curs el cicle d'estudis

BARCELONA.— Antoni Matabosch, director de l'Institut Superior de Ciències Religioses de Barcelona (Iscreb), té molt clar que la formació dels

laics en l'Església és una assignatura primordial. «Si vols aprofundir en la fe; si vols fer un servei eclesial, vine a l'Institut», assegura Matabosch.

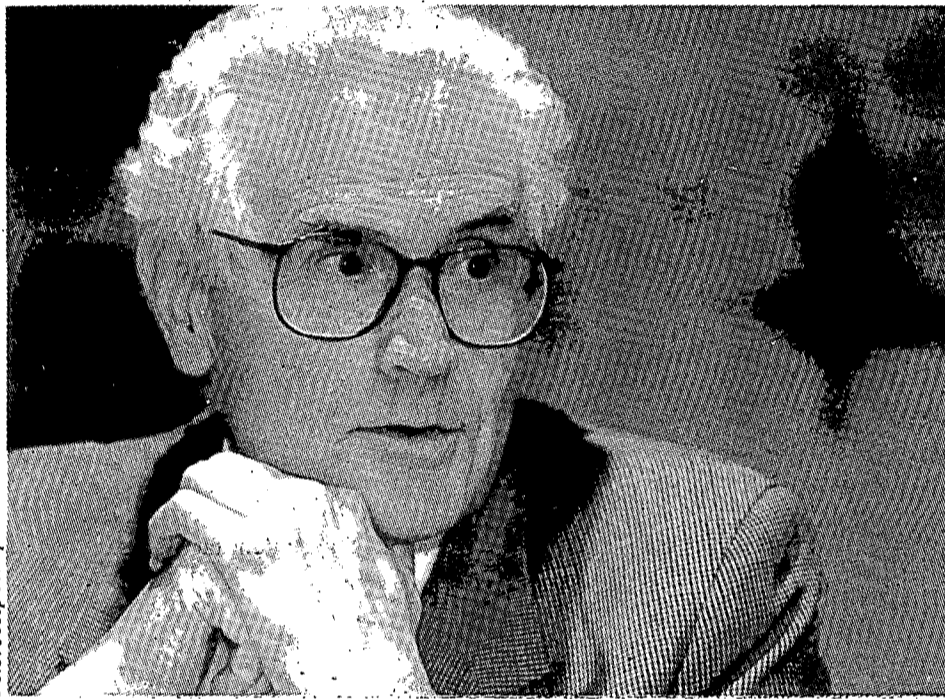
Antoni Matabosch defineix l'Iscreb com «una institució docent que vol formar tothom —especialment els laics— en la teologia, per, d'una banda, aprofundir en la fe cristiana i, de l'altra, formar persones que puguin servir en tots els àmbits de l'Església: catequistes, professors de religió, monitors de joves, etc.».

«La teologia del laicat —assegura Matabosch— implica que els laics són corresponsables de l'Església i de la societat.» Una corresponsabilitat que cada vegada serà més important si tenim en compte que el nombre de capellans disminueix de forma progressiva.

El curs 1996/97, la Santa Seu va transformar l'antic Institut de Teologia, amb 25 anys d'experiència, en un Institut de rang universitari: l'Iscreb. Des de llavors, la diplomatura i la llicenciatura en Ciències Religioses tenen valor civil; és a dir, són equiparables a qualsevol altra carrera.

L'Iscreb completa en aquest curs 1998/99 el cicle d'estudis. Per primera vegada, per tant, hi ha alumnes que cursaran el cinquè i últim curs, que es divideix en cinc especialitzacions: ensenyament de la religió a l'escola, teologia pastoral, espiritualitat, coneixement i diàleg cultural i interreligiós, i pastoral catequètica. Encara que aquesta última no s'impartirà fins d'aquí a dos anys.

El curs passat l'Iscreb va tenir un total

Antoni Matabosch.

de 498 alumnes: un 62% de dones i un 38% d'homes. Per a Matabosch, ja que en general hi ha més participació femenina que masculina en l'Església, és lògic que també siguin les dones les principals sol·licitants de formació acadèmica. Una altra dada és que la matrícula, oberta fins a començament d'octubre, inclou cada vegada gent més jove.

Una altra novetat de l'Iscreb és que hi ha la possibilitat, potser per a l'any vi-

nent, de seguir els estudis a través d'Internet. Segons ha anunciat Antoni Matabosch, l'Institut manté contactes amb quatre entitats per aconseguir que els estudis per via telemàtica siguin una realitat. D'aquesta manera, seria possible cursar teologia des de qualsevol banda del món o, per exemple, des d'un monestir de monges de clausura.

Carme Munté

Art i arxius de l'Església

BARCELONA.— Del 15 al 18 de setembre es va fer a Barcelona el XIV Congrés de l'Associació d'arxivers de l'Església d'Espanya sota el títol de «Art i arxius de l'Església». La sessió inaugural, que es va fer a la sala de la Mercè del claustre de la catedral de Barcelona va ser presidida pel cardenal Ricard Maria Carles i pel bisbe Antoni Vilaplana; titular de la diòcesi de Lleó i president de la Comissió Episcopal del Patrimoni Cultural de la Conferència Episcopal Espanyola.

L'acte d'inauguració va comptar amb la intervenció de Mn. Josep Maria Martí Bonet, delegat del patrimoni cultural de la diòcesi de Barcelona i president actual de l'Associació Espanyola d'Arxivers. Els participants al congrés van poder assistir a nou ponències, que van tractar sobre diversos aspectes d'art cristià, arxius d'Església i patrimoni cultural. Les ponències van ser impartides per diversos catedràtics i arxivers de l'Estat espanyol, i també es va comptar amb la presència del Dr. Giulio Battelli, de l'Arxiu Secret del Vaticà. (C.C.)

Si tu vols,
el teu anunci
el poden veure:

40.000 persones

cada setmana

a tot Catalunya.

Posa

un anunci

a

CATALUNYA CRISTIANA

Telèfon

93 490 59 88

La fe dels pobles del Garraf

GARRAF.— El diumenge 20 de setembre les parròquies de la comarca del Garraf van celebrar diversos actes al santuari de Montserrat amb motiu del cinquantenari de l'ofrena de la llàntia de la comarca a la Mare de Déu.

Els feligresos van assistir a la missa conventual i van fer una ofrena simbòlica en nom de la comarca del Garraf, van escoltar la Salve i el Virolai a càrrec de l'escolania del santuari, un concert de la jove orquestra Eduard Toldrà i van gaudir d'una exhibició de balls populars amb diverses colles de poblacions de la comarca. La celebració va finalitzar amb un acte commemoratiu del cinquantè aniversari de l'ofrena de la llàntia. (C.C.)

BALCLIP'S
SALA DE SUBASTAS

DES DE 1979

932 175 607
932 377 663

**COMPRAVENDA DE PINTURES I ANTIGUITATS
AL COMPTAT**

PINTURA CATALANA I ANTIGA
MOBLES
JOIES I PLATA...
ANTIGUITATS

**VALORACIONS PER A TESTAMENTÀRIES.
GESTIÓ DE VENDA**

**VALORACIONS GRATUÏTES PER A SUBSCRIPTORS,
CONGREGACIONS I PARRÒQUIES**

C/ ROSSELLÓ, 227 - 08008 BARCELONA

Lleida

Lleida lamenta no rebre igual tracte que Tortosa

Mons. Malla confia que el seu recurs al decret del nunci es resolgui

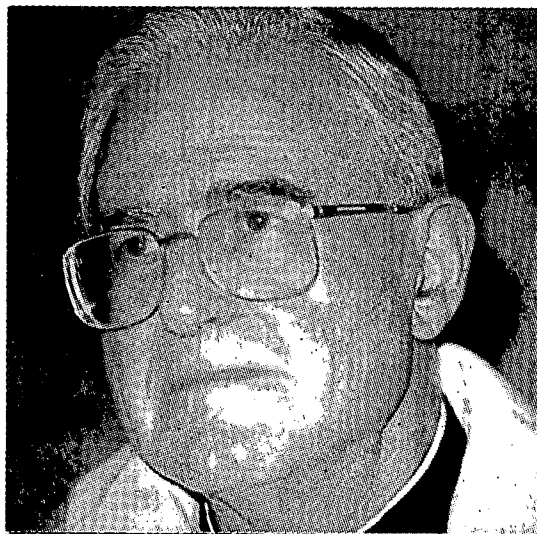
LLEIDA.— El bisbe de Lleida, Mons. Ramon Malla, continua en la línia de discreció que ha adoptat pel que fa a declaracions als mitjans de comunicació relatives al tema del patrimoni artístic conservat al Museu Diocesà de Lleida i que ara es reclama des del bisbat de Barbastro-Montsó. Mons. Malla no ha volgut pronunciar-se «per deferència i respecte» sobre les decisions i declaracions del nunci del Vaticà a l'Estat espanyol, Lajos Kada.

Malla ha declarat que «la decisió ha estat a les mans del nunci i ara és a les de la Santa Seu», i ha puntualitzat que «crec que he de mantenir-me en la línia que he adoptat des del primer moment». La postura de Mons. Malla ha estat des del principi defensar que el patrimoni artístic es quedi a Lleida.

Les darreres declaracions de Lajos Kada a Tortosa, en què va negar la possibilitat de la segregació dels pobles de Castelló pertanyents a aquesta diòcesi, sol·licitada per Unitat Valenciana, es contradiuen amb la postura del procés que s'ha seguit amb la segregació dels pobles de la Franja de la diòcesi de Lleida. Aquestes manifestacions que el bisbe Malla no vol valorar per «respecte i discreció» han fet trontollar un altre cop l'Eglésia lleidatana. Fonts properes al bisbat de Lleida han estat més explícites i contundents, i han lamentat no haver rebut el mateix tracte que Tortosa: «Ens alegrem per ells. Creiem que és una perspectiva correcta, però lamentem que no s'hagi aplicat a Lleida.» Les mateixes fonts afirmen que «el Decret del Concili sobre el tema de la remodelació de les diòcesis fa notar que s'han de considerar les exigències provinents de les circumscripcions civils, però no diu que s'hagin

d'aplicar d'una forma absoluta, ni que tinguin preferència sobre altres circumstàncies que també s'han de tenir en compte, com són la realitat sociològica, la història, etc.».

Quant al recurs que Mons. Malla va presentar a la Congregació de bisbes en contra del decret del nunci, que obliga la diòcesi de Lleida a retornar les obres d'art procedents d'Aragó —que actualment es troben en el fons del Museu Diocesà—, aquest confia que serà resol

Mons. Ramon Malla.

de manera favorable. El bisbe de Lleida creu convenient que continuïn al Museu Diocesà les peces procedents de les paròquies segregades.

El relleu de Mons. Malla al front de la diòcesi —el 4 de setembre de l'any passat va presentar la seva renúncia per raons d'edat— podria ser imminent quan la Congregació dels bisbes hagi resolt aquest recurs, si bé ell mateix afirma no saber-ne res. En la mateixa situació es troba el bisbe de Barbastro-Montsó, Ambrosiò Echebarría.

El bisbe lleidatà, sortint al pas del que s'ha dit en alguns mitjans informatius, afirma que des del primer moment tots els bisbes de Catalunya, i molt especialment el cardenal de Barcelona i l'arque-

bisbe de Tarragona, han compartit el seu punt de vista i la seva actuació en aquest tema.

Jordi Curcó

«La campanya propatrimoni no és inútil»

La Coordinadora d'Entitats Propatrimoni, formada per 81 entitats i encapçalada per Òmnium Cultural, ha decidit continuar fins al 15 d'octubre amb la campanya de recollida de signatures a favor de la unitat del patrimoni artístic del Museu Diocesà de Lleida. Fins ara s'han recollit més de 2.500 signatures, que es presentaran al nunci Lajos Kada.

El bisbat de Lleida considera que aquestes accions, que no han estat promogudes pel bisbat, sinó que han sorgit de la mateixa societat civil, són una reacció a manifestacions o declaracions promogudes des de l'Aragó. Aquestes iniciatives demostren, segons el bisbat, que la societat lleidatana, per no dir de tot Catalunya, té un interès perquè no es toquin del Museu Diocesà de Lleida les peces d'art que procedeixen

d'Aragó. Unes peces que s'han pogut salvar de la destrucció de la guerra civil probablement perquè els bisbes es van preocupar de no traslladar-les al museu existent a l'antic seminari.

Fonts del bisbat lleidatà han dit que «tot i que entenem que aquestes accions no eren necessàries perquè la Santa Seu sabés que els fidels de Catalunya valorarien malament la decisió de separar del museu aquestes peces, si més no creiem que tampoc es poden considerar inútils». Afegixen que «serveixen de contraposició a manifestacions propiciades des de l'Aragó, i constaten que els fidels i ciutadans de Catalunya, i més en concret de Lleida, estan molt interessats en una resolució favorable del tema».

Tu també tens dret a estar ben informat

subscriu-te a

CATALUNYA CRISTIANA

Puiggarí, 5
08014 Barcelona

Nom Adreça.....
D.P..... Població Província..... Tel

Em subscric a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import: anual (52 números) de 11.180 ptes.
 semestral (26 números) de 5.590 ptes.

El pagament de la subscripció el faré mitjançant:

domiciliació bancària (en aquest cas emplena l'ordre de domiciliació)

xec nominatiu que adjunto

transferència al CC del setmanari

2	1	0	0
---	---	---	---

3	0	1	3
---	---	---	---

2	0
---	---

2	2	0	0	3	9	1	7	4	1
---	---	---	---	---	---	---	---	---	---

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/líbreta

--	--	--	--

--	--	--	--

--	--

--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Data.....

Signatura del titular del compte/líbreta

«La gent gran podem comunicar uns valors a la societat d'avui»

■ Entrevista a Mn. Jaume Serrano, nou consiliari diocesà

El cardenal-arquebisbe de Barcelona ha nomenat nou consiliari diocesà de Vida Creixen Mn. Jaume Serrano i Vidal, rector de la parròquia del Patriarca Sant Abraham, i fins ara viceconsiliari diocesà del Moviment. Benvingut en el càrrec que fins ara exercia l'estimat pare Lluís Antoni Sobrero que, obligat pel delicat estat de la seva salut va demanar el relleu. Gràcia que li ha estat concedida... a mitges, perquè continuarà entre nosaltres com a viceconsiliari. Així ho ha disposat el Mons. Carles. Ara bé, en saber la notícia ens hem personat a casa de Mn. Jaume Serrano no per felicitar-lo pel nomenament, sinó per facilitar un primer contacte, un primer posicionament davant la tasca que l'espera.

—Com veu Vida Creixent?

—Com un moviment de la gent gran que procura ser testimoni de la vida cristiana, amb senzillesa. Fan un gran servei a la societat acollint els néts i els fills, tal com són, en aquest canvi tan profund, i això és molt important per a aquests que formen part de Vida Creixent.

Per a mi Vida Creixent vol dir molt. Vol dir allò que diem sempre: que els que som grans no creixem perquè posem anys a la vida, sinó perquè posem vida als anys. I això és important perquè si les persones grans són alegres i jovials saben acollir la gent i poden valorar aquest món tan conflictiu i ple de lluita.

Estic en una parròquia on la mitjana

d'edat és de vint anys, i sort dels avis que guarden els nens, els acompanyen, els ensenyen moltes coses que els pares actualment no tenen temps d'ensenyar.

—A la gent de Vida Creixent li manca formació per poder assumir aquesta mena de responsabilitat?

—Això de la formació és molt complex. Jo, en el canvi que hi ha en el món d'avui, diria que la formació no es pot parar mai. Abans, potser als que ara ja som grans, vivíem en una època sense canvis. Però ara el món del treball requeria una formació constant. Aquesta és una qüestió. I no parlo de formació només en aquest sentit tècnic. També parlo de la formació espiritual. Aquests canvis tan profunds en la societat van per altre cantó, i això demana també un sentit de formació, d'acolliment, saber acceptar les persones que són diferents malgrat ser fills o família pròxima.

Això vol dir que mai no s'acaba la formació. Per això, quan una persona es fa gran, i ara dura més fer-se gran, hem de procurar formar-nos per saber acollir la societat tal com és i no marginar-nos. Hem de pujar al tren d'aquesta societat, i aportar realment allò que la societat no aporta del tot, que són els valors de la gent gran: el sentit de Déu, tenir temps, poder

Mn. Jaume Serrano i Vidal

entretenir-se, poder contemplar, etc.

—La jubilació equival a no fer res?

—Sí que he vist que hi ha gent que diu: tinc ganes de jubilar-me per no fer res. Però quan diuen això, més aviat és per efecte de l'estrès. Més aviat el que volen és tenir calma. I jo crec que això és bo. Tenir temps, i que el temps el puguem anar distribuint. Una persona que no vulgui fer res, estar parada, que tot el dia miri la televisió, això s'hauria de pensar, perquè aleshores és quan els avis ens marginem de la societat, i això no pot ser.

Perquè la societat avui dia necessita de tothom, dels joves, dels que van creixent, dels adults i dels adults grans. Perquè podem apostar per una sèrie de valors, com és el de l'art de la paciència, de saber aguantar una malaltia, de preparar-nos per a ben morir. Perquè això va venint, no quedarem per llavor, i hi estem a la vora. Aleshores, si tenim aquesta serenitat podem comunicar uns valors que són molt importants a la societat d'avui que gairebé només valora la competitivitat.

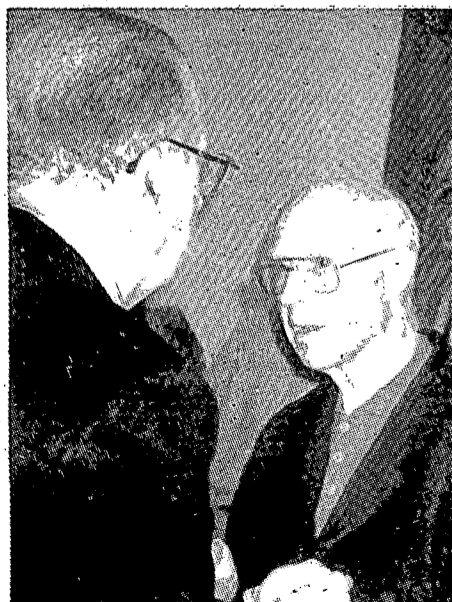
—Una última pregunta. Què opina del pare Sobrero?

—El pare Sobrero el vaig conèixer perquè em van fer vicari episcopal. Haig de dir que és un gran gestor. Veig que de seguida sap trobar el camí per resoldre les coses que es presentin. Això ho ha fet a ESADE, i també durant aquests anys que ha estat a Vida Creixent. Sort d'ell i de Joan Viñas, que han col·laborat i tirat endavant Vida Creixent. Però a més de ser un gran gestor és un home ple d'esperit. En els anys que hi he anat col·laborant, des que es posà malalt, fa quatre o cinc anys, he trobat un home posat a les mans de Déu. I per molts detalls petits, en el tracte les persones es van coneixent, es veu que és un home d'una peça, que confia en Déu i està en mans de Déu, i farà realment allò que té ganes de fer, però que també ho sap deixar en el moment oportú. Allò de les quatre A i de les dues E: Acceptació, Activitat, Alegria, Amistat, Equilibri i Esperança. (O.C.)

Adéu a Mn. Antoni Vidal

URGELL.— Com ja vàrem comunicar el mes de juliol des d'aquesta pàgina, Mn. Antoni Vidal, consiliari del Moviment al bisbat d'Urgell després de llarga i penosa malaltia va morir. No cal dir com ha estat sentit el seu òbit pels membres de Vida Creixent del bisbat d'Urgell, i també dels altres bisbats de Catalunya, per la seva constant i directa col·laboració en l'àmbit de la publicació dels temaris i altres documents del Moviment.

Transcrivim a continuació les paraules que el coordinador diocesà d'Urgell, Carles Dalmau i Robrés, va pronunciar en l'acte del seu enterrament: «El moviment cristià de gent gran Vida Creixent, se sent avui Déu ja t'ho està premiant.» (C.C.)

Mn. Antoni Vidal, conversant amb Joan Viñas durant una reunió a Sarrià.

profundament trasbalsat per la pèrdua del nostre consiliari i amic. Joan Viñas, de la Coordinadora del moviment de les vuit diòcesis de Catalunya, m'ha encomanat avui per telèfon, que us transmeti aquest sentiment.

La setmana passada, poc després de la darrera operació, el vaig visitar a l'Hospital de la Seu. Era ben conscient de la meua presència, li vaig besar el front, i ell amb mirada dolça i serena em va estrènyer fortament la mà. En un dels molts viatges que vàrem fer plegats, amb motiu de la seva malaltia, va dir-me que lluitaria fins que Déu li donés forces. Així ho ha fet. Gràcies per tot.

A reveure Mn. Anton, el Bon

Any Internacional de la Gent Gran

El pròxim dia 1 d'octubre se celebrarà el

Dia Internacional de la Gent Gran i s'iniciarà l'Any Internacional de la Gent Gran

Convé que tots els membres de Vida Creixent es disposin a col·laborar en aquesta celebració internacional, que no solament és un reconeixement de la presència de tantes i tantes persones que han esmerçat la seva vida esforçant-se pel progrés del món i de la humanitat, des de qualsevol angle ideològic o cultural, sinó que vol ser un impuls de cara el futur, contra la tristesa i la desesperança, que la desatenció i el desamor han creat arreu del món actual.

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

T'espero!

Un amic m'explicava la darrera conversa amb el seu pare abans de morir. Tots dos, homes de fe. Amb una gran pau, la frase final del seu pare va ser: «T'espero!» Tot un resum, ben sublim, de la fe en el més enllà, de confiança en el retrobament i d'esperança en la perseverança del fill en la fe.

Fénelon deia que la persona «duu en si una cosa de què es pot admirar i que la pot ultrapassar infinitament». Evidentment ultrapassar-se un mateix no tan sols temporalment —«T'espero!»—, sinó des de l'arrel mateixa de la seva capacitat de superació en tots els àmbits. I això és possible perquè Déu, a cada instant, en tots els ordres, va davant nostre. Va al davant, pren tota iniciativa.

Fins al punt que cadascú pot dir, amb Gabriel

Marcel, que Déu és «aquesta Llum increada sense la qual jo no seria un esguard». Si ell no hagués pronunciat el «fiat lux» damunt el meu abisme, les tenebres de la no-existència no hi haurien deixat de regnar. No en va és el Déu «que crida a ser allò que no és».

«En una humanitat feta a imatge de Déu, si bé pecadora, situada en una pujada llarga i difícil, i treballada tanmateix des dels inicis, per una crida de dalt, és normal que la idea de Déu estigui sempre a punt d'emergir i amenaçada sempre de restar ofegada» (Henri de Lubac). Sempre hi ha tendències que es presenten per detenir o per tòrcer la tendència vital cap al Creador.

¿Passem per dificultats en el propòsit d'aconseguir Déu? Sempre n'han experimentat els seguidors de Déu, des del principi de la nostra fe. «Abraham no s'apropà al Déu veritable per la náusea dels déus dels seus pares, sinó que va lluitar amb ell mateix per abandonar-los i la seva fe va haver de ser una victòria», diu el mateix De Lubac. Tampoc no hem d'esperar a sentir ara náusea del poder, dels diners, del sexe... El que cal és triomfar sobre aquests déus falsos del nostre temps. I aquest triomf suposa el coneixement, o bé «reconeixement», de Déu; també en el sentit de «tor-

nar a conèixer» el qui havíem marginat de la nostra vida.

Si bé alguns intenten viure —o cauen involuntàriament en la vida— «com si Déu no existís», és innegable que la possibilitat d'acollir l'autodonació divina és, com ha dit Rahner, «allò més íntim i més autèntic de l'ésser humà», «el centre i la raó radical d'allò que és».

Eckhart proclamava fa segles als creients, a la seva obra *Del Regne de Déu*: «Coratge, ànima noble! Pensa en tu mateixa, rumia en l'esplendor que portes dins teu; ¿que no ets, per la semblança amb Déu, honorada sobre totes les criatures? Deixa de banda el que és petit, ja que vas ser creada per a coses grans.»

Joan de la Creu, al Cant 39,7, cap al final del *Càntic espiritual*, diu una cosa semblant, però més apassionada: «Oh ànimes creades per a aquestes grandeses i aquestes crides!» —per a ser objecte de l'amor de Déu i respondre-hi—. «¿Què feu?, ¿en què us entreteñiu? Les vostres pretensions són baixes i les vostres possessions misèries. Que miserable la ceguesa dels ulls de la vostra ànima, que resteu cecs a tanta llum i sords a veus tan grans, no veient que de tant cercar grandeses i glòria romanau miserables i baixos, fets ignorants i indignes de tants béns!»

Paraula i vida

Lluís Martínez Sistach

Arquebisbe de Tarragona i Prímat

Cristians enmig del món

Tots els membres de l'Església constitueixen el mateix i únic cos de Crist. Fills de Déu pel baptisme, tots formen la mateixa Església. Un és el Senyor, una sola és la fe i un sol el baptisme.

Joan Pau II, en el seu document *Christifideles laici*, parla de la vocació i de la missió dels laics en l'Església i en el món. El Papa ofereix el que es podria anomenar la *teologia del laicat*.

En aquesta teologia del laicat apareix un aspecte importantíssim: la secularitat dels laics en l'Església, com a element constitutiu del que els és peculiar en el si del poble de Déu.

Això ho podem considerar des del punt de vista *sociològic*. La qüestió és clara. El Concili Vaticà II mateix diu que els laics «viuen en el segle, és a dir, en totes i cadascuna de les professions i de les activitats i en les condicions ordinàries de la vida familiar i social amb les quals la seva existència està entreteixida». És evident, doncs, que el caràcter secular sigui propi dels laics.

Tanmateix, no ens podem limitar a la consideració sociològica. La secularitat pot ser interpretada també des del punt de vista *teològic*. La raó és en el misteri de l'Església atès el signifi salvífic de Déu. En aquest sentit, Pau VI digué que l'Església «té una autèntica dimensió secular, inherent a la seva naturalesa i a la seva missió». I això té les arrels en el misteri del Verb encarnat.

En efecte, fent-se home i volent portar la vida d'un treballador del seu temps, Jesucrist santificà els vin-

cles humans. Així es comprèn que la condició secular dels laics no es refereix únicament a una dada exterior i ambiental, sinó a una qualitat destinada a obtenir en Jesucrist la plenitud del seu significat.

El caràcter secular dels laics s'entén amb tota la seva riquesa si el relacionem amb l'acte creador i redemptor de Déu. Ressonen aquelles paraules del Gènesi: «Creixeu, multipliqueu-vos i domineu la terra.» Déu confia el món als homes i dones per tal que participin en l'obra creadora, l'alliberin de la influència del pecat i se santifiquin assumint i complint els compromisos.

Això significa que els laics cristians tenen una missió peculiar en el món. Es tracta d'una autèntica vocació, d'una crida de Déu que comporta deures i responsabilitats. Es tracta d'una missió essencialment evangelitzadora. El Concili Vaticà II diu amb tota claredat que, en el món, els laics són cridats per Déu «a complir la seva pròpia comensura, a fi que, guiats per l'esperit de l'evangeli, ajudin com a llevat de dins estant a la santificació del món». Això demana una nítida coherència entre la fe i la vida.

opinió

Zoom

Un nou rècord per al Guinness: una senyera catalana de quaranta-quatre quilòmetres ha encerclat la venerada muntanya de Montserrat, tron de l'excelsa patrona de Catalunya, i arca dels sentiments dels catalans. A la fotografia, el pare abat, Dom Sebastià Bardolet, enllaça els dos caps de l'exceptional senyera.

Notes
insignificants

Germà Adrià

Una formació
adient

Quan comença el curs escolar m'envaeix una obsessió: s'educa els nens i els joves? Se'ls forma? Se'ls transmet algun sentit de la vida?

Alguns joves, amics meus, han fracassat en la vida. I penso que potser han fracassat perquè no han rebut una formació adequada. Embotir de coneixements i forçar el rendiment intel·lectual no és donar formació. Per oferir això, probablement, no caldrien ni les escoles. Aquestes són necessàries per educar.

Els meus joves no han trobat el seu sentit de la vida. Per a ells viure és gaudir de tot com sigui: a través del robatori, la droga, el desenfrenament físic i moral. No han tingut l'oportunitat de formar-se en un codi de valors socials i ètics i, molt menys, religiosos. Només viuen la immediata, l'esdeveniment del moment. Els meus amics joves, i molts no tan joves, no tenen fe. No han rebut cap mena d'educació religiosa. Els han tapiat el sentit religiós de l'existència. No han tingut una mà que els guies cap al camí de Déu.

Molts no han rebut cap formació de la seva família. Què ha estat per a ells la família? Quin valor té per a ells? Molts no han tingut cap mestre que els acompanyés en el seu creixement físic, cultural, moral, social i religiós. Fins i tot, aquesta manca es palpa en molts drogoaddictes de famílies benestants. Potser van tenir professors excel·lents, però no van ser educadors. Van tenir uns pares que els proporcionaven tot el que necessitaven per complaure'ls, però no van tenir pares per conviure. Potser van tenir catequistes, però no persones que intentessin progressar amb ells en la fe.

Alguns dels meus amics estan més allunyats de la religió que moltes persones que mai no han sentit parlar de Déu. Perquè, a més, pateixen el bombardeig dels mitjans de comunicació que ridiculitzen o minimitzen la fe. ¿Què es pot fer per introduir en aquest buit en què han crescut la llavor de la fe i de l'amor de Crist?

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

«La pau l'hem de
construir tots»

«La pau l'hem de decidir tots plegats i qualsevol ciutadà pot influir», ha manifestat Vladimir Petrovsky, secretari general de la Conferència de Desarmament de l'ONU en unes declaracions a *La Vanguardia* (6-VIII-98).

Petrovsky manifesta que el paradigma «civilització» ha canviat: «Abans la qüestió nuclear es duia entre dues superpotències; avui no. Han canviat les relacions internacionals, les familiars, les econòmiques.»

A continuació Petrovsky expressa com han de ser les relacions pacífiques, posem per cas, a l'Amèrica central. «És necessari tractar amb els representants indígenes, amb els terratinents, amb l'exèrcit, la guerrilla, els ecologistes i els diplomàtics dels governs territorials implicats. Fins i tot amb les ONG (organitzacions no governamentals).» Sobre aquestes posa un cas significatiu. «Sense la seva actuació —que no representen cap estat i que són de tots els ciuta-

dans del Planeta— les mines antipersona continuarien matant, mutilant i destruint vides amb l'única finalitat de beneficiar econòmicament les fàbriques d'armament.»

Tot i que són els governs els que mantenen exèrcits i armament, segons el secretari de la Conferència de l'ONU, aquest esquema ja no funciona. La seguretat no és una qüestió estatal decidida per un grup reduït de polítics. Ara la pau l'hem de decidir tots. Són necessàries verificacions rigoroses de tots els països amb potencial nuclear per tal que es compleixin els tractats. «És el multilateralisme: tots alhora, tots junts.» I posa un exemple entenedor: «Abans era com una partida d'escacs entre els EUA i l'URSS; avui és com un joc de billar gegant en el qual participen desenes de persones a la vegada; fins i tot, el cambrer es posa a tirar unes boles...»

Amb tot, Petrovsky lamenta que l'ONU no tingui diners per pagar una cosa tan elemental per la pau com un registre d'armament mundial on s'anotessin els arsenals i les tropes de cada país. «No podem pagar ni un parell d'espies.»

Vladimir Petrovsky es mostra optimista de cara al futur. «He estudiat els canvis de règim i els equilibris de poder des de la caiguda de l'imperi romà —sóc doctor en història—, i el temps que vivim serà l'únic que posarà fi a tots els imperialismes i a totes les dictadures...»

El nom Petrovsky significa «fill de Pere», però amb un prefix afegit que no és rus, sinó polonès i que va diferenciar en temps de Catalina la Gran els monjos catòlics. Tot un símbol.

Punt de vista

Josep M. Forcada

Delegat diocesà de Pastoral de la Salut de Barcelona

Dimensió social de la malaltia d'Alzheimer

Fa poc, un conegut m'explicava el dolor que va sentir quan la seva esposa afectada de la malaltia d'Alzheimer va deixar de conèixer-lo. Es va convertir en un estrany davant la seva muller, amb qui havia compartit prop de 35 anys de vida. Ja feia temps que havien aparegut anomalies en la personalitat de la malalta. Havia anat perdent la capacitat d'autonomia personal i de memòria. Aquesta persona es convertia dia a dia en un ésser més dependent dels altres i sobretot d'aquella persona que en tenia una cura més directa.

La malaltia d'Alzheimer, com gairebé totes, repercuteix evidentment en la pròpia vida, però fonamentalment en la d'altres. És a dir, té una considerable vessant social. Al començament, el malalt s'adona que quelcom va malament i que va necessitant cada vegada més el seu món familiar, fins a quedar-se aïllat del seu món exterior. No sabem què pensen aquests malalts, però les preguntes

que fan són colpidores i demostren que no saben què els passa. Aquesta situació de malaltia la família la viu prou malament, vol corregir els errors que cometien els afectats, forçant-los a recordar les coses i demanant-los que s'hi fixin més. Així pot començar un camí de desconcert, fins que es fa un acurat diagnòstic i els familiars inicien una etapa de culpabilització per no haver-se anticipat a detectar aquella situació.

La família no es pot oblidar del seu malalt. Es fa fàcilment còmplice d'una realitat que els sobrepassa i el dur cop inicial es converteix aviat en un reguitzell d'angoixes. Es pensa en el futur —prou incert—, en l'evolució i en la durada de la malaltia. D'entrada, molts familiars i qui podríem anomenar cuidador principal (el marit, la muller, un fill, una filla o una persona propera) acostumen a passar una fase en la qual aquest cuidador es creu que ell sol pot controlar la situació. ¿Serà perquè desconeix l'abast de la malaltia o bé perquè en el fons no accepta la dura realitat que aquesta presenta? Poden passar dos o tres anys fins que no es veu ofegat davant la pèrdua del control de la situació i comença a cercar ajut.

El 21 de setembre es va celebrar el Dia del Malalt d'Alzheimer. Potser per a molts només és una malaltia cada vegada més coneguda i més distanciada de les simples demències, com tantes vegades s'havia sostingut. La jornada pretén sensibilitzar la població per oferir una cultura mèdica a l'abast de tothom, per recordar que és una malaltia que ocupa un lloc social seriós, que hi ha uns recursos familiars, socials, polítics, econòmics que treballen per donar una qualitat a la vida del malalt. Probablement aquesta diada recordarà que hi ha unes associacions, uns grups humans, que treballen amb els familiars per tal de no sentir-se sols. No fa gaire temps l'associació AFAC (Associació de Familiars d'Alzheimer

de Catalunya), recollint la informació facilitada per 485 socis en el moment de la seva inscripció a l'AFAC, observava que el 49% va tardar més de tres anys a acudir a l'Associació, quan el malalt ja es trobava en una situació força avançada i la família ja havia passat molt estrès. Tampoc no n'hi ha prou a tenir consciència de la malaltia i tenir pressa a oferir bones residències, centres de dia o bé adequades tasques ocupacionals. Això sempre és insuficient. El plantejament organitzat de l'atenció al malalt, valorat i tractat globalment, abasta un extraordinari ventall de recursos i elements a tenir en compte. I els responsables, especialment qui té cura del malalt, necessiten el màxim suport i atenció per no caure en improvisacions, en actituds emotives desestabilitzants de la personalitat i el pitjor, tancar-se en un cercle viciós que moltes vegades es converteix en una situació obsessiva i depriment. Veiem sovint que la família o els cuidadors no descansen i l'ambient de tensió i angoixa cada vegada creix més.

Les associacions de familiars de malalts d'Alzheimer sorgeixen a Barcelona l'any 1987. Aviat se'n creen d'altres a diferents províncies espanyoles. Més tard es crea la Federació Espanyola d'Associacions de Familiars d'Alzheimer, que es va integrar a l'Associació Europea i a la Internacional ADI, que agrupa totes les dels continents.

També hi ha altres associacions de familiars, de professionals i fundacions. Sens dubte, uns i altres persegueixen objectius semblants, però sempre ocupa un lloc especial la formació i l'ajut als familiars dels malalts i de tots els qui són a prop d'ells, davant la necessitat d'una atenció integral de la persona afectada. Pensem que són uns malalts tan febles que potser mai no podran donar les gràcies als que els cuiden i acompanyen.

Cartes del lector

Diàleg obert

Per tal d'augmentar la participació i el debat entre els nostres lectors, obrim aquesta nova secció dins de «Cartes del lector», on els temes d'actualitat són els protagonistes. D'aquesta manera, esperem afavorir el diàleg obert en el nostre setmanari.

Ascens espectacular del satanisme

Sra. Directora,

El 1997 la Conferència Episcopal va publicar un informe que parlava d'unes quaranta sectes satàniques instal·lades al nostre país i de més de dos mil afectats. Davant d'una llei d'associacions potser excessivament permissiva, les sectes satàniques han escollit el nostre país com a centre estratègic. Les principals sectes satàniques espanyoles són les següents:

L'Església de Satan: fundada per Anton la Vey el 1966 a Sant Francisco (Califòrnia), ret culte a Satan en misses negres i ritus aberrants escrits pel mateix La Vey en la seva Bíblia Satànica. Està implantada a Barcelona i Madrid.

El Judici Nera: ret culte a Llucifer, fan misses negres i consumeixen al·lucinògens, perquè aspiren a convertir-se en vampirs i entrar a la Gran Tenebra. Fundada als anys setanta per Luis Orega, avui operen a Catalunya.

Ocinatas Otluc: la seva data de fundació és recent, el 1995. Alejandro Ifer, el fundador, publica a Internet la revista blasfema *Icor*, on s'insulta el Papa. Somien a convertir les Illes Canàries en el centre del satanisme europeu.

Orden Iluminati: fundada el 1776 pel catedràtic Adam Weishaupt i diversos apòstates, té la seu central a Barcelona, on l'actual Gran Maestre, l'ocultista Gabriel L. de Rojas, dirigeix la lògia satànica il·luminati: Gran Lògia 666. Practiquen el ritus maçònic dels Il·luminats de Baviera i són satànics i republicans.

Les Germanes de l'Halo de Belcebú: practiquen la bruixeria, l'adoració de Belcebú i misses negres. Tenen les seus centrals a Canàries i València.

OTO (Ordo Templi Orientis): prestigiada pel satanista Aleister Crowley als anys vint, practiquen ritus satànics de tipus sàdic i homosexual.

JOAN COMAS
Barcelona

La Humanae Vitae, ¿polèmica?

Sra. Directora,

L'article publicat al núm. 987 de *Catalunya Cristiana* m'ha semblat poc adient si el que pretenia era glossar un document de tanta transcendència del papa Pau VI. S'esmerça un espai a copiar la petita part de l'encíclica que parla dels mitjans anticonceptius, antinatural i, en canvi, no parla de la licitud d'altres recursos per enfocar la paternitat responsable. Tampoc no es parla de les orientacions pastorals respecte de la visió global de l'home, de l'amor conjugal, ni d'altres aspectes com la regulació dels naixements, tant magistralment exposats amb la finalitat d'actualitzar un tema tan lligat i proper a la vida i a la felicitat dels homes. Per tant, sembla poc coherent que l'article acabi citant el que diuen molts (fidels?).

Quant a les «reaccions dures» contra l'encíclica, s'ha de dir que el Magisteri no «condemna» ningú a sacrificis heroics, com diu que diuen alguns. I si d'altres diuen que «han deixat d'anar a missa» a causa de l'encíclica, o bé per haver llegit quelcom a la premsa sensacionalista (tan prolífica a atacar la nostra fe), podrien tornar-hi si algú els fes avinent el contingut humà d'una encíclica tan important, i de nou viurien amb joia i esperança en comunió amb l'Església.

ARTUR PORTA I LLAURADÓ
Reus

“Vuelva a oír bien”

Uno de los síntomas de la pérdida de audición es la sensación de “oír pero no entender las palabras”, especialmente al ver la televisión o al conversar con varias personas a la vez.

La prestigiosa firma alemana **SIEMENS**, representada por **GAES** en España, ha presentado un nuevo avance tecnológico simple y eficaz, que aporta grandes beneficios:

- 1** resulta prácticamente invisible, ya que se coloca muy cerca del tímpano.
- 2** es extraordinariamente confortable: no se acordará que lo lleva.
- 3** proporciona una gran calidad sonora, gracias a su chip ultraminiaturizado.

*Si desea más información, le ofrecemos totalmente **GRATIS** la publicación **GUIA DE LA AUDICIÓN**. Para ello, sólo tiene que enviarnos este cupón debidamente cumplimentado y recibirá nuestro obsequio gratuitamente en su domicilio.*

ENVÍE ESTE CUPÓN ANTES DEL 15 DE OCTUBRE A GAES AVDA DIAGONAL, 474 - 08006 BARCELONA

Enviar a GAES,
Avda Diagonal, 474
08006 Barcelona

Sí, deseo recibir La Guía de la Audición, sin ningún compromiso por mi parte.

NOMBRE: _____ APELLIDOS: _____

DIRECCIÓN: _____

POBLACIÓN: _____

C.P.: _____ PROVINCIA: _____

TEL.: (____) _____ FECHA NACIMIENTO: ____/____/19____

CC07

Vaticà

església en el món

Una pau basada en la convivència multiètnica

■ L'Església catòlica promou l'educació i distribueix ajudes a Bòsnia

ROMA.— L'11 de setembre passat el Papa va rebre l'ambaixador de Bòsnia-Hercegovina davant la Santa Seu i va aprofitar aquesta visita per analitzar la reconstrucció del país després del conflicte armat. Joan Pau II

va recordar la seva visita a Sarajevo, l'abril de 1997, i va afirmar que «continua sent una ciutat símbol a causa dels esdeveniments que hi han tingut lloc i de les conseqüències que se n'han derivat per a tot Europa».

El Pontífex va assenyalar que la pau a Bòsnia-Hercegovina es consolida dia a dia, gràcies al compromís de les autoritats locals i dels esforços de la comunitat internacional «compromesa en l'aplicació pràctica a la regió dels acords de pau de Washington i Dayton». També va recordar l'actuació de la Santa Seu promovent el diàleg i enviant ajudes a les víctimes de la guerra.

Per a Joan Pau II, la reconstrucció del país passa per la inversió en infraestructures, «tan necessària perquè es repregui la vida de les poblacions locals i per aconseguir una empenta econòmica», i per la defensa dels drets dels ciutadans. En aquest sentit, el Pontífex destaca que «no es pot eludir el problema dels pròfugs i dels exiliats, que demanen justament tornar a casa».

Segons el bisbe de Roma, la convivència entre croats, serbis i bosnians marcarà el futur del país. Per això, «s'ha d'oferir a cada poble les mateixes possibilitats d'iniciativa econòmica, social i cultural. Cal donar-los l'oportunitat d'expressar la pròpia identitat en el ple respecte als altres».

El Papa també es va mostrar preocupat pels últims atemptats registrats a Bòsnia-Herzegovina, alguns contra esglésies catòliques: «Aquests actes constitueixen un seriós obstacle per a la pau, per a la reconciliació i per al perdó.» Per poder treballar en la reconstrucció del país, l'Església sol·licita que se li restitueixin els béns confiscats durant el període comunista i durant el conflicte: «Òbviament el que l'Església demana per a si mateixa, ho invoca també per a les altres comunitats religioses del país», va explicar el Pontífex. (APIC)

El Papa va visitar Sarajevo l'abril de 1997.

Educar en la reconciliació

El director de Càritas a Bòsnia-Herzegovina, Stipo Knezevic, assenyala que «la pau ha tornat, però no la gent». Entre les raons que expliquen que la població no vulgui tornar Knezevic apunta la por, la manca de feina, els paisatges desoladors, etc.

L'Església catòlica ha posat en marxa la reconstrucció del país i ho ha fet a través de l'educació: «Ens hem pres al peu de la lletra les paraules que va pronunciar el Papa a Sarajevo: "Nosaltres perdonem i demanem perdó". Això significa que les nostres escoles estan obertes a nois de tota ètnia i religió», afirma el director de Càritas.

Una altra forma de promoure la reconciliació és impulsar obres de caritat entre ortodoxos, musulmans i catòlics. «Cada setmana ens reunim els representants de les quatre organitzacions caritatives —explica Knezevic—, Càritas (catòlica), Dobrotovor (ortodoxa), Merhamet (musulmana) i Benevolentia (jueva) i estem oberts per treballar plegats.»

ESTATS UNITS

Reflexionar sobre la professió mèdica

NOVA YORK.— Del 10 al 13 de setembre 400 metges catòlics de més de vint països es van reunir a Nova York per reflexionar sobre els interrogants ètics que planteja la seva vocació. El secretari d'Estat vaticà, Angelo Sodano, va assenyalar en un missatge enviat als participants d'aquesta trobada que «l'ètica mèdica sempre ha de mirar cap al bé, com Déu ho ha revelat, ja que només les accions de conformitat amb el bé poden ser la via que condueix a la vida». Així mateix, va demanar als professionals de la medicina que col·laborin amb les escoles i els centres de bioètica per promoure els principis de l'Evangelí en la seva professió.

Sota el lema «L'ètica mèdica al Tercer Mil·lenni», els metges han analitzat els conflictes que efronten aparentment les noves tecnologies amb els ensenyaments de l'Església, demostrant com els valors de la fe catòlica permeten respondre a les exigències espirituals, psicològiques i sanitàries dels pacients. Entre els reptes més urgents que ha d'afrontar la professió mèdica es troben l'avortament i l'eutanàsia. (Zenit)

ITÀLIA

Alliberada una religiosa segrestada

ROMA.— El 13 de setembre passat va ser alliberada la missionera Marzia Feurra, religiosa italiana de la Consolata que havia estat segrestada tres dies abans a Mogadiscio (Somàlia). El segrest estava relacionat amb la venjança d'un administrador de l'hospital on treballava la germana, acomiadat per malversament de fons. Sor Marzia es troba en perfecte estat de salut i s'ha reincorporat a la seva tasca en la comunitat. (C.C.)

CUBA

Desviament d'ajudes humanitàries

MIAMI.— L'organització holandesa Pax Christi ha denunciat que el règim cubà desvia en benefici propi una gran part de l'ajuda humanitària que arriba des de l'exterior. Segons l'entitat, «les medecines que arriben a Cuba a través dels canals oficials difícilment arriben als destinataris. Moltes vegades desapareixen en els cercles governamentals i en projectes estatals de "turisme de salut"». Pax Christi assegura que «mentre les autoritats cubanes culpen l'embargament nord-americà» de l'actual estat de misèria del poble en matèria de salut, «Cuba exporta medecines per obtenir divises, recursos que posteriorment no s'inverteixen en l'atenció mèdica a la població». (Zenit)

GESMOR

DES DE 1950

Servei permanent
24 hores

Ens desplaçem a domicili

**Tramitació
d'enterraments**

**En cas de defunció,
què s'ha de fer?**

Truqui al 902 11 65 93

Descomptes especials per a subscriptors,
parròquies i comunitats religioses

Espanya

Els bisbes diuen «sí» a la vida

■ Debat fervent sobre l'avortament

MADRID.— La nota de la Conferència Episcopal espanyola, titulada *Licència aún más amplia para matar a los hijos*, no ha deixat indiferent ningú i les reaccions han estat molt diverses. En el moment de redactar aquesta informació, encara no ha tingut lloc el debat parlamentari sobre la despenalització de l'avortament.

«Les proposicions són immorals i inconstitucionals, ja que l'Estat renuncia al que el Tribunal Constitucional va considerar en la sentència de 1985 que és exigida per la Constitució: protegir eficaçment la vida de l'ésser concebut i no nascut.» Aquesta és una afirmació que es recull en la nota de la Conferència Episcopal davant del debat parlamentari sobre l'avortament.

Els bisbes assenyalen que les proposicions són més injustes que l'actual legislació despenalitzadora perquè la mare «no necessitarà acreditar l'existència de cap circumstància greu ni lleu. N'hi haurà prou que pensi que el nen la perjudica d'alguna manera». Els prelatos també lamenten que «es nega als professionals de la sanitat el dret a l'objecció de consciència».

Per a Rosa Aguilar, portaveu parlamentària d'Izquierda Unida, aquestes declaracions revelen «l'actitud antidemocràtica i intolerant de l'Església perquè el mínim que es pot fer és demostrar respecte per una proposta feta des del poder legislatiu, que és el que emana dels ciutadans». De la seva banda, la diputada socialista Cristina Alberdi considera que les paraules dels bisbes són «inadequades i exaltades».

Cristina Almeida, presidenta de Nueva Izquierda, també ha mostrat el rebuig a la postura de la Conferència Episcopal:

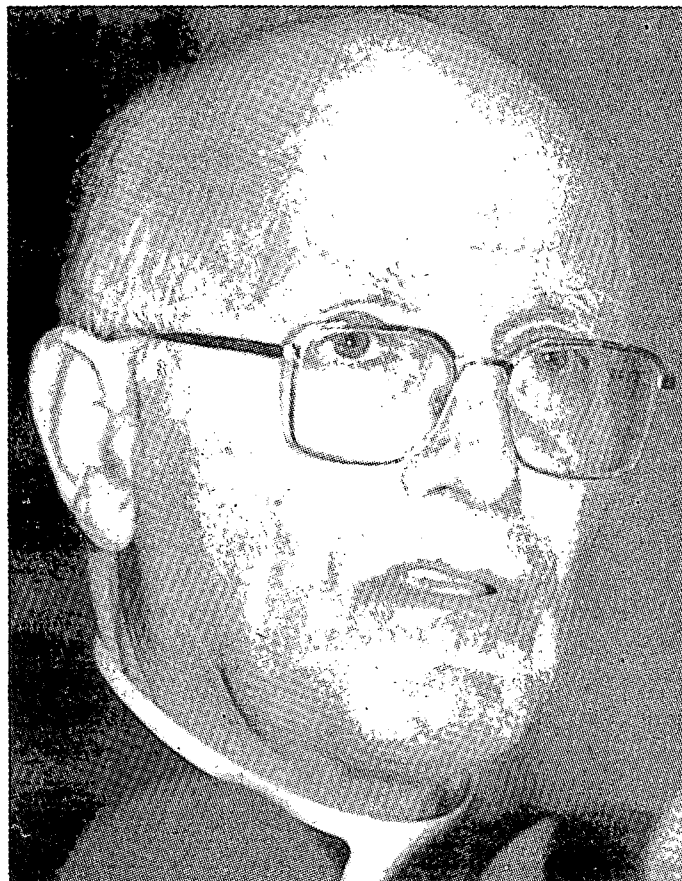
«Ha envaït l'esfera dels drets civils, arrogant-se la decisió d'inconstitucionalitat d'una llei que pot ser votada per un parlament democràtic elegit pels ciutadans.»

Crida a la responsabilitat

Els bisbes apel·len «a la responsabilitat moral dels legisladors i els demanem que sospesin, sense partidismes ni electoralismes, les conseqüències socials de les seves decisions. Un poble que mata els seus fills a l'empar de lleis innòcues, posa a debat el seu futur i les bases de la seva convivència en justícia i llibertat». Així mateix, asseguren que l'Església és conscient de les dificultats que en molts casos poden influir en la decisió de la dona de recórrer a l'avortament, però que «no es pot admetre des del punt de vista ètic que per resoldre aquestes qüestions s'autoritzi o permeti l'eliminació de la vida de l'ésser que ella ha concebut».

De la seva banda, UDC, partit contrari al quart supòsit, ha expressat el seu «desacord» amb algunes de les expressions utilitzades per la Conferència Episcopal, encara que hi coincideix en el «fons». D'altra banda, el portaveu del grup popular al congrés, Luis de Grandes, ha assegurat que el seu partit respecta les opinions de l'Església perquè «tenen una obligació gairebé inexcusable d'orientar els creients en assumptes de moral cristiana».

Altres suports a l'Església han arribat des de Pro Vida; el secretari de la Comissió Deontològica de l'Organització Mèdica Col·legial, Gonzalo Herranz, que considera que «una acció mèdica és la que es dirigeix a salvar vides o guarir una malaltia, en contra del que pretén l'avortament provocat», i de l'associació de Metges Cristians de Catalunya, que qualifica l'avortament de «genocidi». Càritas espanyola s'ha mos-

Mons. Elías Yanes, president de la Conferència Episcopal espanyola.

l'exclusió i «no hi ha més exclusió que la d'apartar l'exclòs del món dels vius, ni més desigualtat que la d'elegir, entre éssers que encara no han nascut, qui té dret a viure i qui ha

trat a favor del dret a la vida. El seu president, José Sánchez, ha assegurat que aquesta institució treballa contra de ser condemnat a morir, ni més injustícia i intolerància que la de matar traïdorament un petit indefens». (C.C.)

Al número 990 del nostre setmanari publicàvem una informació sobre els Congressos Marià i Mariològic, celebrats a Saragossa recentment. Amb motiu d'aquests congressos, va tenir lloc una pelegrinació al Pilar. En aquesta edició de *Catalunya Cristiana* oferim el testimoni d'uns joves de Barcelona, Universitaris per la Justícia, en la que fou la seva primera activitat de grup, que van participar en aquesta pelegrinació.

Universitaris per la Justícia, amb la «Pilarica»

Un grup de 24 joves de 17 a 27 anys ens vam unir a la nombrosa i encara més jove expedició de la diòcesi de Getafe (Madrid). Aquesta constava d'uns tres-cents membres: nens, adolescents emprenedors i divertits seminaristes i capellans, i fins i tot el mateix bisbe de la diòcesi, Mons. Golfín. Els companys de Getafe ens van rebre càlidament i els vam obsequiar amb una estatueta de la Verge de Montserrat, perquè tinguessin un record nostre.

Ja a la plaça del Pilar, on hi havia força gent, cantàrem i lloàrem la Verge, fins i tot dins de la basílica, on vam estar uns vint minuts. Al pavelló Príncep d'Astúries vam assistir al «Cristal del Rosario», una representació de llums i so d'alguns dels misteris del Sant Rosari.

El diumenge 13, al matí, després de resar laudes a la parròquia de Santa Engràcia, on assistiren tots els pelegrins de la diòcesi de Barcelona, ens vam encaminar a la plaça del Pilar, on se celebrà l'eucaristia presidida per l'arquebisbe de Saragossa, Mons. Elías Yanes. Ell mateix va llegir la nota de la Conferència Episcopal on s'informava de l'intent d'ampliar la Llei de l'avortament. Nosaltres, com a joves, pensem que és el millor moment per lluitar a favor de la vida i en contra d'aquesta ampliació, ja que l'avortament, en qualsevol cas, no deixa de ser una «licència per matar».

La nostra agrupació, Universitaris per la Justícia, de nova fundació, pretén respondre als problemes de la comunitat universitària, així com promoure activitats de caire solidari i que donin testimoni de la nostra fe cristiana, des del nostre àmbit universitari, al conjunt de la societat.

Ramon Novella García

X Jornada Mariana de la Família

OSCA.— El cardenal arquebisbe de Madrid, Antonio María Rouco Varela, presidirà el pròxim dia 26 al santuari de Torreciutat (Osca) la X Jornada Mariana de la Família, que reunirà milers de famílies al voltant de la Verge «per contribuir a l'enfortiment de la institució familiar i per demanar per les seves necessitats», segons ha dit el rector del santuari, Carlos García-Villalba. El programa de la jornada inclou a partir de les 12 hores la pregària de les famílies i la presentació de les ofrenes; missa a les 12.30 hores; un festival musical i el rosari a les 16.30 hores amb la Verge de Torreciutat. El programa acabarà amb un acte eucarístic. (C.C.)

Nou curs missioner

Aquests dies iniciem un nou curs i ho fem dins de l'any de l'Esperit Sant, preparació per al Jubileu del 2000. Caldrà, doncs, tenir molt present per on «bufa» l'Esperit del Senyor a l'hora de programar les diferents activitats pastorals.

Per evitar que al treball evangelitzador li manqui entusiasme i il·lusió, serà bo de recordar unes paraules de Joan Pau II en la seva encíclica misionera: «La nostra època, amb la humanitat en moviment i recerca, exigeix un nou impuls en l'activitat misionera de l'Església. Els horitzons i les possibilitats de la missió s'eixamplen i nosaltres, els cristians, som cridats al coratge apostòlic, basat en la confiança en l'Esperit. Ell és el protagonista de la missió» (R.Mi. 30).

La força de l'Esperit ajuda a eixamplar la mirada de molts cristians fins als límits de la terra, a la vegada que obre els ulls de tants que aquí han oblidat la Bona Nova del Crist i necessiten una «nova evangelització».

És també l'Esperit Sant qui mou els deixebles de Jesús perquè copsem i estimem el seu treball amagat en el cor de tants milions d'homes i dones d'arreu de la terra. És l'Esperit qui escampa «les llavors de la Paraula, presents en els ritus i les cultures, i els prepara per madurar en el Crist» (R. Mi. 28). L'Esperit desvetlla sempre la preocupació misionera en l'Església perquè l'ajudi a «madurar» les llavors evangèliques que ha escampat per tot el món.

Des de fa anys tenim a mà un mitjà molt adient per animar la nostra vocació universal: l'Octubre Missioner, que té com a punt culminant la Diada del Domund, enguany el 18 d'octubre i amb el lema «Missioners, esperança per al Món».

Ens cal donar suport, plens de fe i d'amor, al treball dels milers de missioners i missioneres —col·laboradors de l'obra de l'Esperit en el món no cristià— amb la pregària, amb l'ofrena dels sofriments de cada dia, amb l'ajuda econòmica ben generosa i amb la promoció de vocacions misioneres per un temps i encara millor, per tota la vida.

Jordi Jorba

Renovar forces i il·lusions

Aprofitant els darrers dies de les vacances d'estiu, els delegats de Missions de Catalunya i Balears ens hem trobat al monestir de Vallbona de les Monges. Durant quatre dies hem estat preparant i programant les activitats i les campanyes misioneres del curs. Ens hi ha ajudat l'ambient de pau, serenor, silenci i pregària que es respira en aquest monestir de la ruta del Císter.

Com en aquests darrers anys, les activitats pastorals estaran centrades en les persones que estan treballant en el camp de la pastoral misionera aquí, a les nostres diòcesis. En aquest sentit es faran algunes trobades d'animadors misioners. També farem preparació de laics que vulguin anar a treballar pastoralment a missions: per Setmana Santa tindrà lloc una altra trobada de reflexió i pregària misionera al monestir benedictí de Sant Daniel (a Girona).

Entre les activitats que hem estat preparant pel present curs hi haurà algunes trobades o cursos de formació misionera i un camp de treball. Naturalment, també hem parlat i preparat tot el que fa referència a les diverses campanyes misioneres que es celebren al llarg de l'any: Domund, Clergat Nadiu i Infància Misionera.

Hem comptat amb la presència d'un missioner en terres dominicanes: Mn. Miquel Melià, missioner del Sagrat Cor de Mallorca. A la seva parròquia d'Altagracia, de més de 40.000 habitants, hi ha un equip de missioners laics de Catalunya i Balears. Ha estat molt important poder fer amb ell la revisió dels cinc anys que aquest equip de laics ha treballat allà i de les previsions per al

Els delegats diocesans de Missions reunits al monestir de Vallbona de les Monges.

futur de la seva tasca.

Un any més, doncs, l'equip de delegats de Missions de Catalunya i les Illes ens hem trobat per programar el començament de curs. Cada any ho fem a una diòcesi diferent.

Aquesta vegada ha estat a la diòcesi de Tarragona i hem aprofitat per conèixer alguna de les poblacions dels voltants de Vallbona.

Pere Carreras

Delegat de Missions de Girona

Un testimoni des d'Angola

Aquest any l'Església vol que redescobrim el gran consolador, l'Esperit Sant, aquesta Persona Divina que anima a manifestar la nostra esperança i la nostra caritat. Que cadascú senti en el seu interior el treball silenciós de l'Esperit.

Jo estic preparant alguns subsidis per als catequistes i també per als joves i adolescents, perquè tots junts poguem estudiar i viure el missatge de l'Evangelí.

La primera notícia d'Angola és el Niño, aquest fenomen meteorològic que ha provocat una onada de calor que aquí (Luanda) mai no s'havia conegut. A la resta del país ha provocat pluges torrencials, vents huracanats, etc. Com que les carreteres de l'interior no han estat arreglades des de la guerra, imagineu-vos com estan d'intransitables, i com provoquen molts accidents. Últimament han mort alguns missioners, sense comptar els civils, que també han estat

molts. L'últim cas encara no l'hem superat perquè és molt recent, és un jove diaca dominicà que havia de ser ordenat sacerdot el 24 de maig. Ell venia d'ajudar un malalt per portar-lo a l'hospital juntament amb algun familiar i tots van morir. Un gran camió se'ls va tirar a sobre en una corba on el capin, «herba», era més alta que el cotxe. El dia a dia ple d'imprevistos s'ha de viure amb molta fe i esperança, així és la vida misionera.

Pel que fa a la situació del país, estem en un continu «compàs d'espera». Nosaltres preguem i ajudem el poble perquè no es deixi sacsejar. Descobrim que hi ha molts interessos creats i que la guerra i la pau estan pressionades pels diners. El que és trist és que tot això es fa amb les vides humanes.

Gna. Aurora Canals

Esqueles a

Catalunya Cristiana

Truqueu al
934 905 988

Descompte especial per a subscriptors, parròquies i comunitats religioses.

Elogi dels cristians que van a missa el diumenge

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

«La vostra fe és digna d'elogi»

El predicador, un matí de diumenge amarat de sol, parlava, amarat de suor, sobre l'absència a la missa dominical... L'assemblea estava formada per persones que havien deixat la seva casa, potser més confortable que l'església, i havien arribat, sota el sol de migdia, per participar en l'eucaristia dominical. El predicador els coneixia.

Per què el predicador no elogiava la realitat que coneixia? És una pregunta que podríem fer-nos sovint gairebé tots els predicadors. Ben cert que, com diu l'Apòstol, no hem de sentir-nos mai satisfets de nosaltres mateixos. Però elogiar les bones obres és també el que feia l'Apòstol. Només cal llegir els primers paràgrafs de les cartes als Tessalonicencs, per exemple, o els últims de la carta als de Filipis, etc.

Participar en la missa dominical és la

primera de les bones obres que el cristià està cridat a fer. Moltes vegades es parla dels fidels que participen a la missa el diumenge amb un aire de sospita, com si la seva participació fos un formalisme, i no tingués res a veure amb la professió de fe cristiana. Qui sap si alguna vegada hi ha qui valora més la participació a una reunió d'activitats de la parròquia que la participació a la missa del diumenge. Són actituds i maneres de pensar que no estan d'acord amb la tradició de l'Església, ni amb la veritat de les coses.

L'experiència cristiana

Participar a la missa del diumenge és, en principi, un testimoni de fe cristiana, digne d'elogi. Sense caure en imagnacions romàntiques, cal afirmar el respecte que mereixen tantes persones que potser tota la seva vida participaren a la missa del diumenge —o fins i tot també

cada dia— sense entendre les lectures, sense conèixer el text de la pregària eucarística, però amb una profunda convicció d'unir-se a Jesucrist en el misteri de la seva passió, realment present en l'eucaristia. No vull pas dir que sigui així en tots els casos, però sí en moltes de les persones que han transmès immediatament la fe cristiana a les nostres generacions.

Amb aquesta reflexió no es tracta de posar sota sospita la situació actual. Simplement es tracta, primer de tot, d'elogiar una realitat de la qual nosaltres mateixos som deutors, i que encara és un fet en les nostres comunitats cristianes. Es tracta també d'induir en nosaltres una consciència de responsabilitat i d'agraïment per les possibilitats de participació obertes per la renovada litúrgia. Més encara: es tracta d'elogiar aquestes assemblees dominicals en les quals es manifesta d'una manera viva i resplendent la imatge de l'Església: fidels cristians reunits

entorn dels pastors que presideixen en nom de Jesucrist, fidels que escolten la Paraula i hi responen amb el cant, amb el silenci, i amb el propòsit renovat de vida cristiana: fidels que fan tot i només allò que els pertoca en l'assemblea, i sobretot que fan allò que pertoca a tots: oferir el sacrifici sant i vivent, menjar el Pa de vida perquè sigui la força de Crist la que porti la nostra vida.

La història de l'Església i experiències més recents mostren com la participació a la missa dominical ha estat decisiva per mantenir viva la fe cristiana en les famílies i en els pobles. És un fet que no podem oblidar, pensant que altres coses són més importants. Hi ha quelcom més important que celebrar el misteri de Crist, tal com Ell ens l'ha donat per celebrar-lo? On aprenem l'amor de Déu i dels germans si no en la comunió amb l'amor de Crist lliurant la seva vida per la nostra salvació?

la Bíblia a l'abast

La trajectòria de l'home de Déu

(1Tm 6:11-16)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

El cristià, home de Déu

El fragment paulí que llegim avui el trobem al final de la primera carta a Timoteu. Sant Pau exhorta el seu deixeble i representant en la comunitat d'Efes a no fer com els falsos pastors, contra l'actitud i el procediment dels quals ja l'ha posat en guàrdia en els versicles 3-10 del capítol 6. Per això ara dirigint-se-li en un to més íntim, li diu: «Tu, en canvi, home de Déu, fuig de tot això» (v. 11a). I a continuació li fa un retrat de la trajectòria de l'home de Déu. «Home de Déu.» Aquesta expressió ens porta a la memòria la venerable figura de Moisès, l'home que Déu havia posat al davant del seu poble per dirigir-lo en nom seu i portar-lo cap a Déu, bo i ajudant-lo a fer la voluntat salvadora que ell els manifestava. Era, doncs, mediador entre Déu i el seu poble. I també, a la inversa, entre el poble i el seu Déu. I allò que Moisès fou en signe i en figura del que s'havia d'esdevenir en la plenitud dels temps, Jesús ho aconsegueix en la plena realitat. Per això ell, Jesús, és l'home de Déu per excel·lència, el que fa present Déu en plenitud i en veritat enmig de la humanitat, Déu vertader i home

vertader com és. Timoteu, el cap de la comunitat, cal que s'esforci a fer aquest paper de mediador i conductor, que per això ha estat investit del poder del ministeri —del servei— per l'ordenació episcopal. Ha de ser un bon model per a la comunitat que li ha estat confiada. Però que no oblidí que tot plegat arrenca de l'acció de Jesucrist i de l'obra sacramental de l'Església, que es manifesta en tothom pel baptisme. És precís que, en escoltar avui aquesta expressió, «home de Déu», ens sentim tots interpel·lats. Tots els qui hem estat cridats al baptisme i hem confessat noblement la fe en presència de l'Església (Cf. v. 12). Perquè el simple fidel, que no ha rebut l'ordenació ministerial no és un cristià de segona fila, sinó un vertader home de Déu, testimoni de Jesucrist enmig dels homes.

La trajectòria cristiana

«Busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud» (v. 11). Vet aquí el programa de la vida cristiana. Justícia envers Déu, que és el camí de la conversió continuada, avançar per la senda

d'aquella gràcia que ens fa justos de debò a la seva presència. És el camí que passa també —inequívocament— per la pràctica de la justícia en les nostres relacions amb els germans. Per això la pietat és obertura a Déu, tracte familiar amb ell, en el sentit dels actes de pietat, expressió de l'amor i seguiment de la voluntat de Déu, i alhora obertura als altres, col·laborant així a l'obra salvadora de Jesucrist. És precisament així que es viu i es dona testimoni de la fe i de l'amor de Déu que ens mou i ens fa perseverar en el bé amb paciència i amb mansuetud. Aquest és el nostre combat. «Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis» (v. 12). Tinguem present el moment del nostre baptisme. I també el moment de la renovació de les promeses baptismals en la Vetlla Pasqual. És davant de tota la comunitat que manifestem noblement el nostre compromís cristià.

El seguiment de Jesucrist

L'afirmació patristica: *El cristià és un altre Crist*, ha d'il·luminar la nostra

trajectòria cristiana. És el que fa l'Apòstol en els versicles 13-16 de la nostra perícopa. El cristià —l'home de Déu— cal que sigui un autèntic seguidor de les petjades de Jesús, «que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió» (v. 13b), segellant-la amb la seva sang. Autèntic i vertader *màrtir* —testimoni— gràcies al qual tots els *màrtirs*, cruentos o incruents, de tots els temps reben la força i el valor del seu testimoni. Per això el cristià ha de «guardar irreprovable i sense falta el manament —la sana doctrina apostòlica que marca el capteniment cristià— rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor» (v. 14). La *manifestació* —el testimoni— de la vida del cristià enmig del món actual no és altra cosa que una manifestació oculta de la presència salvadora de Jesucrist entre els homes i les dones d'avui, que rebrà tot el seu esclat revelador «quan serà l'hora i farà aparèixer la seva manifestació aquell que és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i el Senyor dels senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat, i habita en una llum inaccessible... A ell l'honor i el poder per sempre. Amén» (vv. 15-16).

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic C; ferial II)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 2)

SETEMBRE

27. Diumenge

XXVI de durant l'any. Verd. Lectures: Amós 6:1a.4-7 / Salm 145 / 1 Timoteu 6:11-16 / Lluc 16:19-31

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Vicenç de Paül, prev. fundr.; Llorenç Ruíz, i comps. mrs.; Caius, b.; Aderit, b.; Florentí, mr.; Santa Hiltrudes, gv.

Festa Major: a Alguaire, Alps, Baronia de Rialb, Canalda, Canet d'Adri, Duesaigües, Llessui, Riudellots de la Selva, Sant Cebrià de Vallalta, Sant Julià de Ramis, Sant Miquel de Campmajor i Tredós.

28. Dilluns

Fèria. Verd. Lectures: Job 1:16-22 / Salm 16 / Lluc 9:46-50. Si es vol: Sant Venceslau, duc, mr. (MLI) Vermell. També: Sant Llorenç Ruíz, i companys mrs. (MLI) Vermell.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Exuperi i Salomó bs.; Heliodor, mr.; Santes Eustoqui, vg. mr.; Lioba, vg.; Beat Simó de Rojas. Festa Major: a Sant Agustí de Lluçanès.

29. Dimarts

Els Sants Arcàngels Miquel, Gabriel i Rafael (F) Blanc. Lectures: Daniel 7:9-10.13-14 (o bé: Apocalipsi 12:7-12a / Salm 137 / Joan 1:47-51

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Honori i Gregori, bs.; Grimald, prev.; Quiriac, anac.; Santes, Ripsima, vg. mr., i Gudèlia, mr. Festa Major: a l'Albiol, Almatret, Almoster, Barceloneta (Barcelona), Bell-lloc d'Urgell, Castellar de N'Hug, Cavallera, Cervià de les Garrigues, Ciutadilla, Colera, Forés, Garrigàs, Isòvol, Lleida, Lloà, Margalef de Montsant, les Maseies de Roda, Molins de Rei, Montroig del Camp, els Omellons, Orpi, Os de Balaguer, Palau-sacosta, Pradell, Rupit, Sant Martí de Llèmana, Sant Miquel de Fluvià, la Sentiu de Sió, Setcases, Tivenys, Torroja del Priorat, Vallfona de Balaguer, Vallromanes, Vallverd, Ventalló, Vespella de Gaià i Vilasana.

30. Dimecres

Sant Jeroni, prev. dr. (MO) Blanc. Lectures: Job 9:1-12.14-16 / Salm 87 / Lluc 9:57-62

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Honori i Gregori, bs.; Leopardo, mr.; Santa Sofia, vda.

OCTUBRE

1. Dijous

Santa Teresa de l'Infant Jesús, vg. carmelita (MO) Blanc. Lectures: Job 19:21-27 / Salm 26 / Lluc 10:1-12

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Verísim, mr.; Remigi, b.; Aretas i comps. mrs.; Santes, Màxima i Júlia, germs. mrs.

2. Divendres

Els Sants Àngels de la Guarda (MO) Blanc. Lectures: Job 38:1.12-21;40:3-5 / Salm 138 / Mateu 18:1-5.10. LLEIDA: La Mare de Déu de l'Acadèmia (ciutat S/ diòcesi, MO).

ALTRES CELEBRACIONS: Primer divendres del mes. Sants, Leodegari, b. mr.; Saturi, eremita; Beat Berenguer de Peralta, b.

3. Dissabte

Fèria. Verd. Lectures: Job 42:1-3.5-8.12-16 / Salm 118 / Lluc 10:17-24. Si es vol: Sant Francesc de Borja, S. J. (MLI) Blanc.

LEIDA: Els Sants Àngels de la Guarda (MO) Blanc.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Gerard, ab.; Evald, prev. mr.; Càndid, mr.; Esiqui, mjo.; Santa Maria Josepa Rosselló, fund.

Festa Major: a Belltall.

Lectures bíbliques

Diumenge XXVI de
durant l'any

Cicle C

Lectura primera Am 6:1a, 4-7

*Els vividors seran els primers
en les files dels deportats*

Lectura de la profecia d'Amós

Això diu el Senyor, Déu de l'univers: «Ai dels qui viuen tranquils a Sió, dels qui es creuen segurs al turó de Samaria! S'estiren en llits de marfil, s'aclofen en els seus sofàs, mengen els anyells més tendres i els vedells engreixats a les estables, improvisen al so de l'arpa, creen com David les seves melodies, beuen el vi en grans copes, i s'ungeixen amb els perfums més fins, però no els fa cap pena el desastre de les tribus de Josep. Per això ara seran els primers en les files dels deportats; així s'acabarà l'orgia dels vividors.»

Salm responsorial 145:7, 8, 9-10 (R.: 1b)

El Senyor fa justícia als oprimits,
dóna pa als que tenen fam.
El Senyor deslliura els presos.

R. Lloa el Senyor, ànima meva.

El Senyor dóna la vista als cecs,
el Senyor redreça els vençuts.
El Senyor estima els justos. R.El Senyor guarda els forasters,
manté les viudes i els orfes,
i capgirarà els camins dels injustos.
El Senyor regna per sempre,
és el teu Déu, Sió, per tots els segles. R.

Lectura segona 1Tm 6:11-16

*Guarda el manament rebut,
fins que es manifestarà el Senyor*

Lectura de la primera carta de sant Pau a Timoteu

Home de Déu, busca de practicar sempre la justícia, la pietat, la fe, l'amor, la paciència, la mansuetud. Lluita en el noble combat de la fe i guanya't la vida eterna. És per obtenir-la que vas ser cridat i vas confessar noblement la fe en presència de molts testimonis. Davant Déu, font de tota vida, i davant de Jesucrist, que sota Ponç Pilat donà testimoni amb la seva noble confessió, et recomano que guardis irrepreensible i sense falta el manament rebut, fins que es manifestarà Jesucrist, el nostre Senyor.

Quan serà l'hora, farà aparèixer la seva manifestació aquell qui és de debò feliç i l'únic Sobirà, el Rei dels reis i els Senyor dels Senyors, l'únic que té com a pròpia la immortalitat, i habita en una llum inaccessible: Cap home no l'ha vist mai, ni és capaç de veure'l. A ell l'honor i el poder per sempre. Amén.

Al·leluia 2C 8:9

*Jesucrist, que és ric, es va fer pobre,
perquè la seva pobresa us enriqueixi.*

Evangeli Lc 16:19-31

*Et van tocar béns de tota mena, i a Llätzer
mals, però ara ell ha trobat consol i tu,
sofriments*

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Jesús digué als fariseus: «Hi havia un home ric que anava vestit de porpra i de lli finíssim, i cada dia celebrava festes esplèndides. Un pobre que es deia Llätzer, s'estava estirat vora el seu portal amb tot el cos nafrat, esperant satisfer la seva fam amb les engrunes que queien de la taula del ric. Fins i tot venien els gossos a llepar les seves úlceres. El pobre morí, i els àngels el portaren a la falda d'Abraham. El ric també morí i el van sepultar.

Arribat al país dels morts i estant en un lloc de turments, alçà els ulls, veié de lluny Abraham, amb Llätzer a la falda, el cridà i li digué: "Abraham, pare meu, apiada't de mi i envia Llätzer que mulli amb aigua la punta del seu dit i em refresqui la llengua, perquè sofreixo molt enmig d'aquestes flames." Abraham li respongué: "Fill meu, recorda't que en vida et van tocar béns de tota mena, i a Llätzer mals, però ara ell ha trobat consol i tu, sofriments. Pensa també que entre nosaltres i vosaltres hi ha una fossa immensa, tant que si algú volgués passar del lloc on sóc jo cap on sou vosaltres, no podria, ni tampoc del vostre lloc al nostre."

El ric digué: "Llavors, pare, et prego que l'enviïs a casa meva. Hi tinc encara cinc germans. Que Llätzer els adverteixi, perquè no acabin també en aquest lloc de turments." Abraham li respongué: "Ja tenen Moisès i els profetes: que els escoltin." El ric contestà: "No, pare meu Abraham, no els escoltaran. Però si anava a trobar-los algú que torna d'entre els morts, sí que es convertiran." Li diu Abraham: "Si no fan cas de Moisès i dels profetes, ni que ressuscités algú d'entre els morts no es deixarien convèncer".»

Una llum en la foscor

■ Amnistia Internacional-Catalunya té 2.000 socis

El 1961 es crea Amnistia Internacional (AI), una entitat aconfessional, apolítica i sense ànim de lucre, per promoure un moviment de pressió mundial perquè totes les persones empresonades en qualsevol lloc de la Terra per les seves creences siguin alliberades immediatament. Al llarg dels anys l'estratègia de l'organització ha anat evolucionant constantment i s'ha adaptat a noves realitats.

«Hem escampat el missatge d'AI arreu de Catalunya. Crec que hem obtingut un gran èxit i tenim grups molt treballadors des de Tortosa fins a Figueres, passant per Lleida, Terrassa, el Baix Ebre... Han aconseguit que surti gent de la presó, han aturat execucions de presos polítics. Crec que hauríem de retre homenatge als grups de comarques», aquesta és l'opinió de Jordi Montaner, president d'AI-Catalunya.

Aquests grups a què es refereix Montaner es dediquen bàsicament a enviar cartes, faxes i e-mails a les autoritats de països on es violen els drets humans. El missatge que s'envia als governs és que l'opinió pública coneix la situació i que no s'aturarà fins que es faci justícia. D'altra banda, és una forma d'infondre ànims a les persones empresonades per les seves opinions polítiques i creences, per pertànyer a una ètnia, etc. D'aquesta manera descobreixen que enmig del seu drama personal hi ha una esperança.

Hi ha moltes persones que creuen que enviar una carta no serveix per a res. Segons Jordi Montaner, van molt equivocades: «Amb una firma, amb una carta, pots aconseguir molt i hem pogut demostrar que realment són efectives. Per això no ens cansarem de dir a la gent que escrigui o que es connecti per Internet amb la Casa Blanca o el primer ministre xinès, per exemple, i que insisteixi fins que les nostres reivindicacions arribin a bon port.»

Objectius aconseguits

Una de les normes d'Amnistia és que per garantir l'objectivitat, la transparència i la imparcialitat de les seves accions, els casos d'un país han de ser investigats per persones d'un tercer país.

A Catalunya no s'encarreguen de ca-

sos però treballen en altres àmbits i s'han aconseguit resultats positius: «Vam aconseguir que el Parlament de Catalunya i les Corts espanyoles eradiquessin la pena de mort del codi penal militar, on figurava fins fa dos anys», explica Montaner.

Un altre dels objectius aconseguit, juntament amb l'esforç d'altres ONG com Intermón, Greenpeace o Metges Sense Fronteres, és la transparència en la venda d'armament.

Per a AI també és molt important el tema de la tortura. En aquest sentit, el president de la secció catalana d'Amnistia assenyala que «potser al nostre país no existeix la tortura, però sí que és cert que per part d'alguns policies en determinades circumstàncies, amb poca vigilància, s'han donat casos de tortura. Encara que només es tracti d'un cas a l'any ens preocupa i en volem deixar constància».

Jordi Montaner vol deixar clar que Amnistia no és enemiga de la policia: «No és veritat que siguem contraris a la policia. Volem que sigui un òrgan d'ordre públic i no de desordre públic per mantenir el respecte als drets humans. De fet, hi ha equips de policia d'AI en molts països que creen noves acadèmies, com la policia palestina, i els eduquen en matèria de drets humans.»

Treball dur

A Catalunya, Amnistia té uns 2.000 socis. Per al seu president, «la defensa dels drets humans és una mica pesada. El nostre missatge no sempre queda clar. Per exemple, et trobes amb persones contràries a la pena de mort però no en el cas dels terroristes, pederastes o traficants de drogues».

Amnistia creu que davant els greus conflictes que viu el món s'hi pot fer alguna cosa, el problema és que molta

AI lluita contra la injustícia arreu del món.

gent s'ha acostumat que aquestes situacions siguin «normals». Una de les coses per les quals més ha treballat enguany és per la creació d'un Tribunal Penal Internacional: «S'ha aconseguit, tot i que de forma molt descafeïnada perquè els Estats Units hi han posat moltes condicions i són els que manen, però almenys s'ha fet», comenta Montaner. L'organització confia que aquest Tribunal serveixi perquè es reflexioni sobre la Declaració Universal dels Drets Humans, que celebra el 50è aniversari, ja que sembla que no hi ha gaire interès a recordar-la.

Hi ha moltes possibilitats de treballar per AI: col·laborar-hi econòmicament, participar en un grup local, prendre part en l'organització en l'àmbit nacional i

internacional, etc. «Si la persona és periodista, advocat, metge forense, policia o parlamentari té un pes específic per a AI per poder certificar moltes de les investigacions que fem o per establir contactes», apunta Jordi Montaner.

Rosa Maria Jané Chueca

AMNISTIA INTERNACIONAL
CATALUNYA
ALFONS XII, 19-21,
PRAL. 1A
08006 BARCELONA
TEL. 932 093 536

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

incaivol

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

societat

«Els líders religiosos haurien de seguir l'exemple del Papa de contribuir a la pau»

■ Entrevista a Samuel Hadas, primer ambaixador d'Israel al Vaticà

Samuel Hadas ha exercit una llarga carrera diplomàtica com a ambaixador d'Israel a països com l'Estat espanyol. Amb tot, la culminació de la seva trajectòria va arribar el 1994, quan es va convertir en el primer ambaixador israelià al Vaticà coincidint amb l'establiment de relacions entre la Santa Seu i Israel. Amb aquest càrrec, es va incorporar al diàleg interreligiós, actualment com a assessor del Centre Peres per la Pau a Israel. Del 14 al 16 de setembre ha participat a Barcelona en el simposi internacional «Els reptes de la interculturalitat a la Mediterrània».

—Quina importància va tenir per a Israel l'establiment de relacions amb el Vaticà?

—El desembre de 1993 es va firmar un acord que va suposar un pas culminant en el llarg procés de reconciliació entre l'Església catòlica i el poble jueu. La importància cal buscar-la en el fet que dos estats, molt singulars, decidissin iniciar un diàleg que des de llavors ha estat fluid. Diàleg que ha millorat, d'una banda, les relacions entre el poble jueu i l'Església catòlica i, de l'altra, les relacions entre la Santa Seu i el mateix Estat d'Israel. També va ser important si tenim en compte el paper que pot exercir la Santa Seu en el procés de pau a l'Orient Mitjà.

—Quin és aquest paper?

—El fet que la Santa Seu, i sobretot el Papa —amb la seva tremenda autoritat moral—, mantingui un diàleg amb les dues parts en conflicte li permet no

mediar, però sí contribuir a apropar posicions i a millorar l'atmosfera. És el paper que els grans líders religiosos haurien d'assumir seguint el seu exemple.

—Podria explicar-nos alguna anècdota de la seva estada al Vaticà?

—En tres anys, em vaig trobar amb el Papa en set ocasions. Quan vaig presentar les cartes credencials el discurs va ser en castellà, cosa que va propiciar que les nostres converses futures sempre fossin en aquest idioma. Fins i tot quan estàvem amb altres autoritats, encara que la conversa fos generalment en anglès, sempre que es dirigia a mi passava de forma instintiva al castellà. L'única excepció va ser durant la darrera trobada, quan el primer que ens va dir a mi i a la meua dona en acomiadar-nos va ser: «Segurament després de tres anys ja hauran après l'italià.» I així fou, la nostra última conversa va ser en italià.

Samuel Hadas.

—La mútua comprensió entre religions és difícil, però és de vital importància per al futur de la humanitat.

—L'entesa entre religions és molt important perquè si anem enrere en el temps trobem que en molts casos la religió ha estat causa d'òdis i de conflictes armats. No sempre desencadenats per les religions, però moltes vegades sí que han estat instrumentalitzades per polítics o bé han servit per exacerbar els ànims: sobretot en conflictes ètnics, quan s'ha apel·lat a la religió com un factor més contra l'enemic. Especialment a la Mediterrània, una zona on les creences juguen un paper molt important, pensem que les religions i, sobretot els seus líders, haurien de contribuir a transmetre un veritable missatge de pau.

—Durant el simposi sobre els reptes de la interculturalitat va destacar l'actual divisió entre laics i religiosos israelians. Com influeix en el procés de pau?

—Israel és un país nou i en formació on hi ha un 80% de població laica. Quan dic laica vull dir creients que no són fidels observadors dels preceptes religiosos. En canvi, hi ha un 20% que pretén imposar a la resta de la població una forma de vida que els altres no volen acceptar. Així, els primers insisteixen en la necessitat d'un Estat de dret, que hi hagi separació entre

Els reptes de la interculturalitat

Universalitat, individualisme, diversitat, pluralitat i identitat han estat alguns dels termes més emprats en el simposi internacional «Els reptes de la interculturalitat a la Mediterrània», que s'ha celebrat a Barcelona del 14 al 16 de setembre. El simposi ha estat el primer fruit d'una iniciativa de l'Institut Català de la Mediterrània d'organitzar, des de la primavera passada, debats entre intel·lectuals catalans.

41 intel·lectuals d'arreu del món procedents de disciplines com la història, la sociologia o la literatura han reflexionat sobre els reptes de la interculturalitat des d'una aportació d'àmbit mediterrani. La reflexió s'ha desenvolupat a partir de quatre aproximacions bàsiques: la teoria, la història, la socioantropologia i la política. Entre altres personalitats, cal destacar la participació de Wijdan Ali, historiadora jordana de l'art islàmic; Aziz Azmeh, escriptor sirí; Lluís Calvo, antropòleg català; Amin Maalouf, escriptor libanès; Edgar Morin, sociòleg francès, i Salim Tamari, sociòleg palestí.

El simposi ha focalitzat quatre models de la Mediterrània: a l'oest, el model magrebí i el model autonòmic espanyol, amb especial referència al cas català; a l'Orient Mitjà, s'analitzaven els casos d'Israel i del Pròxim Orient àrab (Palestina, Síria i Líban).

Estat i religió, mentre que els segons prefereixen un Estat on imperi la llei bíblica. És a dir, la divisió rau en quina classe de pau desitja cadascú per a l'Orient Mitjà.

—Quina és la funció del Centre Peres per la Pau a Israel?

—S'ocupa de l'apropament de poble a poble. És a dir, el centre du a terme projectes que pretenen apropar la gent. D'aquesta manera, es pot superar el desconeixement recíproc i els prejudicis que això comporta. Desenvolupem projectes com sembrar blat dur, especial per a la farina de pasta, en territoris palestins, egipcis, jordans i israelians. Així es pot donar més ocupació i millorar la situació econòmica. També construïm centres hospitalaris i d'investigació mèdica.

Carme Munté

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:
MISSAL FERIA

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN LA LITÚRGIA DE LES HORES

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig

ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES - LES OBRES DE MISERICÒRDIA

TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

L'ètica a les portes del Tercer Mil·lenni

■ 50 professionals es reuneixen a Barcelona per redactar un manual sobre ètica

Què és l'ètica? És ètic només allò que diu la llei? Com esdevé l'ètica un aspecte important en la vida d'un professional? Per què l'ètica a

les portes del Tercer Mil·lenni genera debat? Els experts reunits a la III Trobada de la xarxa europea d'ètica per avaluar la tasca d'investi-

gació que s'ha fet en els darrers anys en aquest camp treballen en l'elaboració d'un manual d'ètica aplicable a diferents àmbits professionals.

«Vivim en un món sense ètica», afirma el Dr. Francesc Abel, director de l'Institut Borja de Bioètica. Abel afegeix que «la postmodernitat ha portat una transgressió de valors i un canvi en les pautes de comportament de les persones i que per això tothom vol tenir punts de referència, tothom vol saber què és bo i què és dolent».

Què vol dir això? Que tot és blanc o negre? Begoña Román, coordinadora de la Càtedra d'Ètica de la Universitat Ramon Llull, pensa que la redacció del manual d'ètica —que estarà enllestit l'any vinent— no suposarà la imposició d'un codi estricte de normes de conducta. «Busquem —matisa Román— la maduresa ètica, que la persona sàpiga en tot moment perquè fa allò que està fent. Nosaltres donem un punt de referència per al professional. Crec que després ha de ser ell, un cop estudiades les pautes que nosaltres hem ofert, qui decideixi lliurement». Begoña Román afegeix que estant treballant amb el convenciment que només des de la cooperació serà possible dur a terme cursos de qualitat sobre ètica professional.

En aquest sentit, el professor de la

Universitat de Deusto Xabier Etxebarria apunta que és important que l'ensenyament d'ètica professional existeixi en totes les carreres universitàries que d'una manera més o menys directa preparen una professió. Etxebarria afegeix que «el professor d'ètica té el dret i el deure de plantejar als professionals que adaptin la seva conducta a les exigències que es desprenen de l'ètica de mínims», això és, l'ètica compartida resultant de la maduració ètica de la societat. Una opinió que coincideix amb la de Begoña Román, que co-

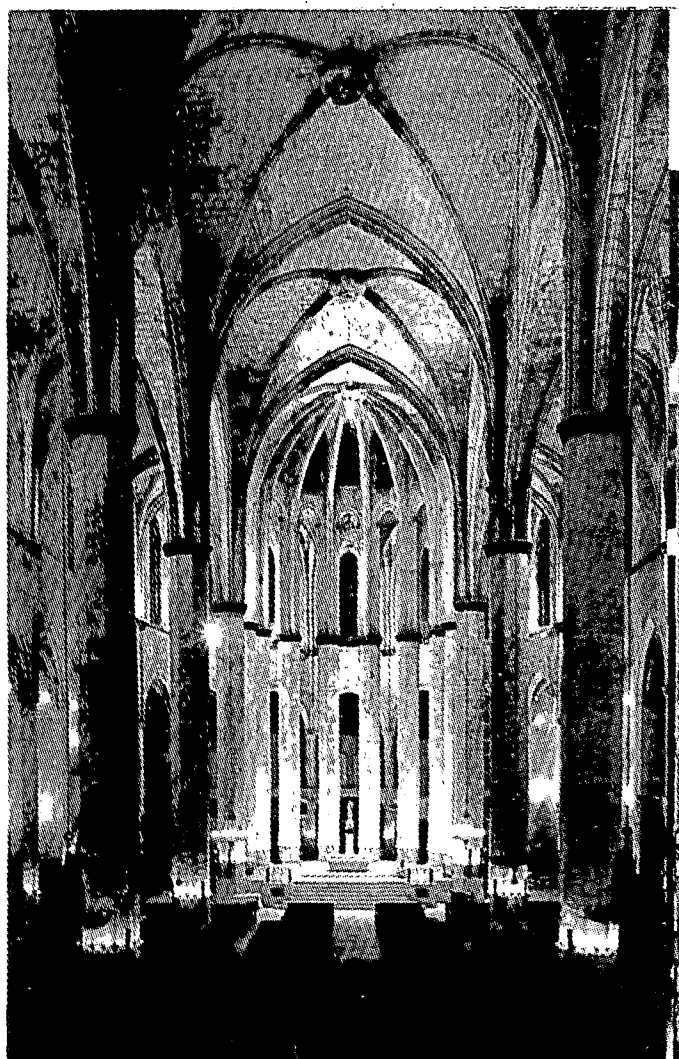
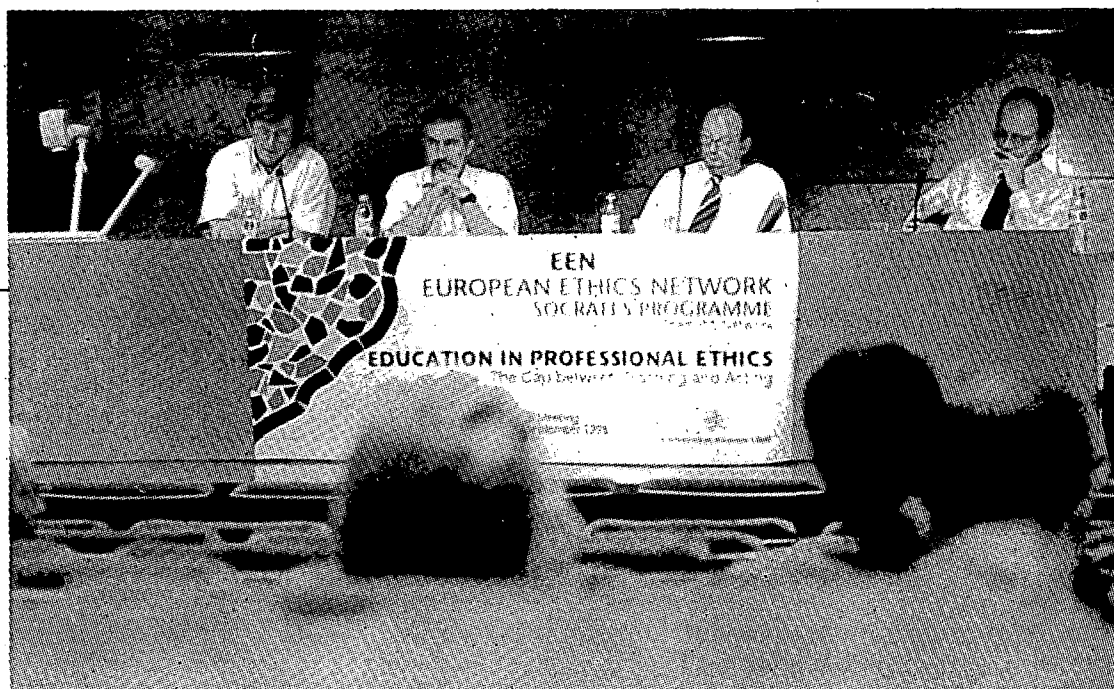
menta que el manual serà una eina fonamental per als professionals de l'ensenyament.

Les dues trobades anteriors de la xarxa europea d'ètica es van celebrar a Lovaina (Bèlgica). La reunió d'aquest any, organitzada per la Càtedra d'Ètica de la Universitat Ramon Llull amb el

suport de la Comissió Europea, arriba en un moment crucial perquè coincideix amb la presentació d'un nou programa integrat d'aquest organisme que du el nom de «Cap a l'Europa del Coneixement».

Francesc Domènech

És el primer cop que es fa a l'Estat espanyol una trobada sobre ètica.

5è Centenari GREMI D'INDÚSTRIES GRÀFIQUES DE BARCELONA

Missa en Acció de Gràcies

Dia 1 d'octubre a les 19.30 hores

Basilica Parroquial de Santa Maria del Mar
Plaça Santa Maria, 1
08003 Barcelona

Amb motiu del 5è Centenari del Gremi d'Indústries Gràfiques de Barcelona, està prevista la celebració d'una Missa Solemne oficiada pel Dr. Martí Bonet, canonge de la Catedral Basílica de Barcelona. Durant la cerimònia la coral Schola Cantorum de Barcelona interpretarà aquests cants gregorians:

SALVE FESTA DIES
AVE MARIA
HOMO QUIDAM
STETIT ANGELUS
VIDENS DOMINUS
VEXILLA REGIS

DIRIGATUR
O MAGNUM MYSTERIUM
DE PROFUNDIS
MEDIA VITA
CHRISTUS FACTUS EST
CONSTITUES EOS

Convidem tots els fidels que hi vulguin assistir.

La veu del metge

La diabetis de l'adult i l'obesitat

—Què és la diabetis?

—És una malaltia caracteritzada per la incapacitat de l'organisme de controlar adequadament la quantitat de sucre (glucosa) a la sang. La diabetis que comença abans dels 30 anys acostuma a tenir un inici molt brusc i a necessitar un tractament ràpid amb injeccions d'insulina. La diabetis de l'adult apareix després dels 40 anys en persones obeses. La malaltia avança a poc a poc i rarament requereix injeccions d'insulina.

—Com es produeix el sucre de la sang?

—El sucre de la sang o glucosa entra a l'organisme mitjançant la ingestió d'aliments i, durant la digestió, passa del tub intestinal a la circulació. La glucosa dissolta a la sang s'ha de dirigir als músculs i les cèl·lules que l'empren per produir energia o per emmagatzemar-la.

—Quina és la funció de la insulina?

—Perquè el sucre pugui de les artèries i les venes necessita travessar la paret del tub. Per fer-ho cal la presència conjunta de molècules d'insulina. Així, la insulina «buida» la sang de glucosa per disminuir-ne la concentració. D'aquesta manera el cos, produint més o menys insulina, controla la quantitat de sucre a la sang: si n'hi ha massa produeix insulina fins a reduir el sucre a nivells normals.

—Què passa si el cos produeix poca insulina?

—La insulina es produeix al pàncrees: una glàndula situada sota l'estómac que segrega diversos ferments. Si el pàncrees està alterat pot ser que no produeixi prou insulina, cosa que provoca que els nivells de sucre es mantinguin elevats.

—Com es produeix la diabetis de l'adult?

—Al començament de la malaltia les cèl·lules del cos tenen dificultats per reaccionar davant la presència d'insulina; és a dir, a poc a poc es tornen resistents, amb la qual cosa en fa falta més quantitat per produir el mateix efecte. Malgrat l'augment de producció d'insulina, la quantitat de glucosa no es controla prou bé i al final el pàncrees perd eficàcia. En fallar el pàncrees es produeix menys insulina i, sumat això a la resistència abans esmentada, comencen els símptomes de la malaltia.

—Per què alguns obesos són diabètics?

—Sembla ser que la insulina circulant a la sang queda «atrapada» a les cèl·lules de greix, cosa que lògicament impedirà que compleixi la seva funció. Per això, si una persona comença a patir una diabetis i a més és obesa, la malaltia donarà símptomes abans i més intensos. Però també és veritat que, si una persona obesa inicia una diabetis, en seguir un tractament per aprimar-se, li disminueix el greix corporal i, com que la insulina no queda «distreta» a les cèl·lules de greix, la diabetis clínica

millora, moltes vegades fins a desaparèixer. És per això que el primer tractament d'una diabetis d'adult obès és aprimar-se. Curiosament, una forma eficaç d'aprimar-se és seguir el règim alimentici dels diabètics, però sense ser tan estricte.

—Quin és el règim indicat per als diabètics i, per tant, també útil per als obesos?

—Molta gent creu que el règim d'un diabètic consisteix a no prendre mai determinats aliments. Prové de l'antiga mentalitat de prohibir per prohibir o de curar amb dolor. En realitat, segons el que hem explicat, tot consisteix a repartir els sucres en diversos àpats al dia, i no tan sols en dos. Així, en repartir les calories en quatre o sis àpats, el pàncrees ha de «treballar» menys en cada un, pot produir la insulina suficient i, lògicament, controlar millor la glucèmia (quantitat de sucre a la sang).

Repartir el menjar total diari en sis àpats té altres avantatges: molts obesos volen seguir una dieta «saltant-se» alguns àpats —avui no sopo!— i el que passa en realitat és que arriben amb una gana voraç al següent àpat, i mengen amb tanta desesperació que s'atipen excessivament. Segur que en aquesta menjada excessiva el pàncrees es troba insuficient. No hi ha millor mètode per menjar el que el cos necessita que haver menjat dues o tres hores abans. D'alguna forma «saltar-se» àpats engreixa i suposa una alteració

Conèixer el nostre cos

L'American Diabetes Association recomana la recerca de diabetis en els casos següents:

- història familiar de parents directes
- excés de pes superior al 20% de l'índex
- edat superior als 40 anys
- excés de sucre en sang coincidint amb el consum de fàrmacs
- hipertensió arterial
- colesterol superior a 240 mg/dl o triglicèrid superior a 250 mg/dl
- part d'un nen de més de 4,1 kg en néixer.

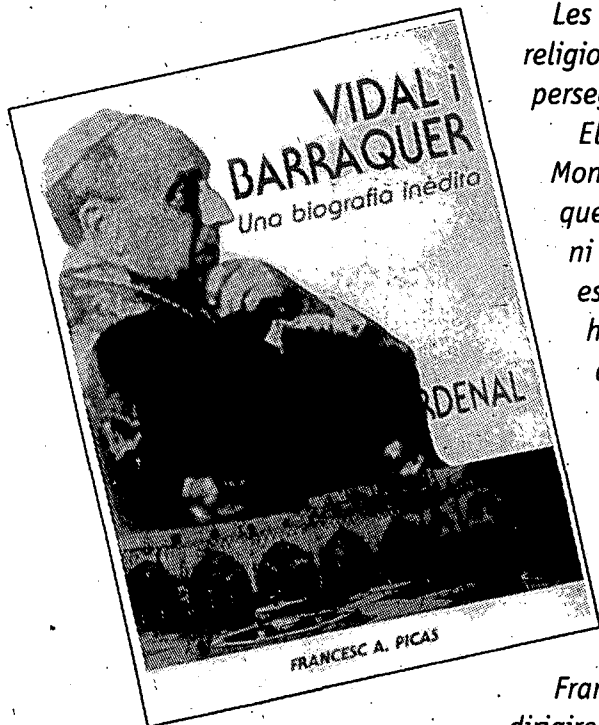
Moltes persones, davant la dificultat de controlar la ingestió d'aliments o de seguir el tractament de la diabetis, opten per sol·licitar ininterrompudament anàlisis i determinacions al metge, pensant que així fan alguna cosa. En realitat es distreuen de l'essencial: la diabetis de l'adult es tracta amb grans canvis en el ritme de menjar, canvis moderats en la quantitat i petits canvis en el tipus d'aliment. Anàlisis, dietes brusques i estranyes, períodes de compliment, etc., són distraccions que allunyen de l'essencial.

per als diabètics. Dejunar i després afartar-se són brusquedats de la dieta que no són naturals.

Dr. Ferran L. Tognetta

Adjunt a Direcció Mèdica de la Mútua del Carme de Granollers

LES LLÀGRIMES DEL CARDENAL VIDAL I BARRAQUER

Les llàgrimes més doloroses vessades pel cardenal Vidal i Barraquer no foren polítiques, sinó religioses. El 19 de juliol del 1936, implantada la Revolució políticocial a Catalunya, l'Església va ser perseguida a sang i a foc.

El cardenal hagué de fugir de nit de Tarragona, el varen detenir a Poblet i el tancaren al calabós de Montblanc, on sofrí un il·legal procés per un tribunal polític. Traslladat a Barcelona, no permeteren que l'acompanyés el seu bisbe auxiliar, detingut a la mateixa presó. Tampoc fou autoritzat per veure'l ni parlar-hi. Al cap de pocs dies, el doctor Borràs fou assassinat i cremat prop de Valls. El cardenal es pogué embarcar d'amagat, a Barcelona, amb el seu secretari doctor Viladrich, via Itàlia, però hauria preferit morir màrtir de la fe a Poblet que no haver de sofrir a l'exili les horribles notícies que li arribaven de la persecució religiosa que assotava Catalunya.

A la nostra terra foren assassinats cinc bisbes i milers de sacerdots, religiosos, religioses i joves i pares de família catòlics. La revolució tregué els religiosos dels col·legis, asils i hospitals. S'incautà i es cremaren de tots els temples valuosos altars i imatges. La fe cristiana, arrel de l'amor a Catalunya, fou ferotgement derrocada.

Tot això explica les llàgrimes del cardenal Vidal i Barraquer i els seus desitjos de pau. Ho llegim a les cartes dirigides al doctor Borràs, bisbe català exiliat a Burgos, en les quals expressa el tipus de govern que desitjava per a Espanya, al final de la guerra, presidit per

Franco. Va autoritzar els bisbes catalans a l'exili que firmessin la Carta Col·lectiva que el 1937 dirigiren al món cristià explicant els horrors que sofria l'Església espanyola. Ell es va abstenir per raons de procediment i seguint instruccions del Vaticà.

Us recomanem la lectura de Les llàgrimes del cardenal Vidal i Barraquer. Una biografia inèdita.

Autor: Francesc A. Picas

Edita: La Formiga d'Or, Av. Portal de l'Àngel, 5 - 08002 Barcelona, tel. 933 022 431

cultura

Alumnes i professors per una Europa més unida

«Els Monestirs d'Europa», una iniciativa de l'Institut Maragall

BARCELONA.— La «necessitat» d'una Europa unida no tan sols políticament i econòmica, sinó també unificada en el medi ambient, la salut, la seguretat i el benestar ha estat el motor d'«Els Monestirs d'Europa». És un projecte impulsat per tres professors de l'Institut d'Ensenyament Secundari Maragall de Barcelona i en el qual han col·laborat set centres europeus. Alumnes de diferents països s'han aproximat als monestirs i ara Catalunya ha rebut els seus professors per debatre aquesta iniciativa. Durant tres anys es treballarà per aconseguir, a través dels monestirs, una Europa més unida.

Escoles de Sicília, Flandes, Itàlia, Portugal, Creta, Polònia i Catalunya han fet recentment un acostament als monestirs més propers de casa nostra i han posat en comú les seves impressions. Polònia és el primer cop que participa en un programa educatiu europeu d'aquestes característiques. Durant quatre dies, del 9 al 13 de setembre, els professors implicats en aquest projecte van visitar alguns dels centres monàstics de Catalunya i van poder intercanviar experiències.

Els participants van anar a Montserrat i a Poblet, on van respirar l'ambient monàstic i també van anar a monestirs sense comunitat, com el de Santes Creus.

L'acte es va obrir a l'IES Maragall de Barcelona el 9 de setembre passat. El director d'aquest centre públic, Ramon Mancho, va obrir la trobada; a la qual també van assistir Joana Vidal, de l'Oficina Educativa Europea del Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya; Marta Nello, inspectora, i Miquel Sánchez, conseller d'Ensenyament del districte de l'Eixample de Barcelona.

Els organitzadors, que van rebre moltes sol·licituds d'escoles i d'instituts d'ensenyament secundari, han comptat amb el suport de l'Ajuntament de Barcelona, la Generalitat de Catalunya i l'Associació de Pares d'Alumnes de l'Institut

Els coordinadors del projecte amb l'alcalde de Barcelona, J. Clos, i el director de l'IES Maragall, R. Mancho.

Maragall. Els tres professors impulsors i coordinadors del projecte (Bernat Villaronga, José Luis Domínguez i Lola Blanco) consideren que amb propostes com aquesta es poden estrenyer els llaços entre alumnes i professors de les diferents escoles implicades i creuen que «com a educadors de diferents països, els nostres encontres serviran per enriquir i enfortir l'Europa del segle XXI». L'objectiu d'«Els Monestirs d'Europa» és que els alumnes trobin elements per identificar el seu patrimoni cultural i aprenguin a valorar-lo i a respectar-lo com a cultura pròpia.

Elements comuns europeus

El projecte implica professors de diferents matèries que es comprometen a treballar el tema des de les seves àrees respectives. En el cas català, els profes-

sors són de religió, anglès i història de l'art. A Flandes, per exemple, és tota l'escola la que ha treballat el tema dels monestirs i els alumnes han pogut anar a passar uns dies amb unes monges. La filosofia que embolcalla el projecte és descobrir els elements comuns europeus a través de la irradiació dels monestirs. També es vol redescobrir sant Benet, mestre de l'escolta i el silenci.

La valoració d'aquesta primera trobada internacional és molt positiva i els organitzadors en remarquen el caràcter no tan sols cultural, sinó també cívic, que comporta la convivència amb professors d'altres països. En els propers anys està previst crear una pàgina web i intentar potenciar la coneixença de monestirs que no siguin del propi país.

Miriam Díez i Bosch

Cultura i mitjans de comunicació, a debat

SALAMANCA.— La Facultat de Ciències de la Informació de la Universitat Pontificia de Salamanca, en col·laboració amb els Consells Pontificis de la Cultura i de les Comunicacions Socials, organitzarà a Salamanca, del 15 al 17 de febrer de 1999, el III Congrés Internacional Cultura i Mitjans de Comunicació. Estudiar les transformacions que pateix el pensament, la creativitat i l'espiritualitat de l'home contemporani, interpellat per una semiologia audiovisual omnipresent, serà un dels objectius del congrés. (Zenit)

Concurs literari d'homilies

MADRID.— La Fundació Fe y Cultura ha organitzat un concurs literari d'homilies per a circumstàncies especials: funerals per als allunyats, casaments i batejos «extraordinaris» i celebracions d'exèquies sense prevere. Per a més informació, adreceu-vos a Fundación Fe y Cultura, apartat de correus 437 - 31080 Pamplona. (Zenit)

FILATÈLIA

per Enric Graupera

Masaccio, pintor

Amb motiu de la commemoració del 550è aniversari de la mort del pintor Masaccio, Itàlia li va dedicar aquest segell. És un detall d'un fresc de l'església de Santa Maria del Carme, a Florència. La seva numeració Yvert és la 1.361. Tommaso Guidi —anomenat Masaccio— va néixer el 1401 i va morir, a l'edat de 27 anys, el 1428. Malgrat la seva curta vida, va ser considerat un dels grans innovadors del l'art renaixentista florentí. Entre les seves obres, destaquen *L'Adoració dels Mags*, *Adam i Eva expulsats del Paradís* i *El tribut al Cèsar*.

EL PRODUCTE QUE LI RESOL
DE DEBÒ
EL PROBLEMA
DE NETEJA DE CAMISES I
ALTRES PECES.

T2000

Demani'l a la seva drogueria o
supermercat.
Ens ho agrairà!

El llibre de la setmana

Desvetllar la vida,
descobrir Déu

Cada llibre del noruec Gaarder és una sorpresa agradable, no tant per la novetat d'allò que escriu, com per la manera de fer assequibles els secrets de la vida, i saber donar lliçons bàsiques amb paraules i imatges senzilles.

¿Que hi ha algú? és una breu faula on intenta desvetllar al lector tots els misteris que l'envolten cada dia, i que moltes vegades no s'haurà aturat a pensar. A les seves pàgines convida a descobrir els grans mecanismes de la Naturalesa, i s'apropa a la grandiositat del firmament o a la microscòpica realitat dels infusoris, i ajuda a descobrir, a poc a poc, la raó de ser de totes les coses.

Es va fer famós per la seva vocació de pedagog gràcies a la seva primera obra *El món de Sofia*, traduïda a totes les llengües, i on avançava en la història del pensament humà. Era una autèntica història de la filosofia, on tractava amb gran respecte els diferents sistemes filosòfics, amb què els homes van intentar aproximar-se a través dels temps a les «últimes causes». Una feina gens fàcil que va desenvolupar amb un gran sentit didàctic i d'una manera molt amena.

Jostein GAARDER,
¿Que hi ha algú aquí?
Empúries, Barcelona 1998,
117 pàg.

Després va seguir *El misteri del solitari*, de lectura més complexa, però la majoria dels seus lectors van passar hores agradables a través de les seves pàgines. *¿Que hi ha algú?* és la història de Joakim, un noi noruec de 8 anys, que es veu sorprès per la presència de Mika, un nen de la mateixa edat que ha vingut d'un altre planeta. La conversa entre tots dos és l'exposició progressiva de tot allò que hi ha darrere de cadascuna de les coses de la Naturalesa: des de la pedra d'un rierol fins al cervell humà. I tot això exposat amb un llenguatge senzill, que convida a tornar a llegir una altra vegada les explicacions aparentment superficials, per aprofundir més en cadascuna d'elles.

No us el perdeu, perquè és una delícia.

Cristóbal Sàrrias

La sardana i la dansa**Més difusió de la sardana**

El juliol es va iniciar un nou espai de difusió sardanista que, amb el títol *Frec a frec*, planteja obrir nous horitzons en el tractament de la nostra dansa als mitjans de comunicació. Es tracta d'un microespai de cinc minuts de durada que s'emeten els dilluns i els divendres, a dos quarts de vuit del vespre, i els dimecres, a dos quarts de dues del migdia, a través de la xarxa d'emissores COM-Ràdio, amb guió i edició d'Òscar Igual i Agustí Clua i sota el patrocini de la Federació Sardanista de Catalunya.

D'altra banda, el Foment de la Sardana de Barcelona, dins dels actes del seu setanta-cinc aniversari, prepara una exposició on presentarà documents i materials diversos relacionats amb la que és la degana de les entitats sardanistes i de la sardana en general. L'exposició es podrà visitar al local social de l'entitat, al carrer de Sant Pere més alt, 25, fins al 25 de setembre. Aquesta exposició s'organitza per primera vegada i cal remarcar l'interès que pot representar el coneixement d'alguns documents històrics.

Per acabar, recordeu que el programa sardanista de ràdio *Nostra dansa*, que emet Ràdio Manlleu, canvia el seu dia i la seva hora d'emissió. El nou horari serà de 10 a 11 del matí cada diumenge.

Josep Ventura

CURS 1998-99: FORMACIÓ LITÚRGICA**1) ESCOLA DE LITÚRGIA**

Tema d'aquest any: El servei del lector
Els serveis entorn de l'Eucaristia

La temàtica del Curs 1998-99 comprendrà:

Els diversos serveis que poden ser encomanats als laics en el context de la celebració eucarística. Presentarà aquest tema el P. José Aldazabal.

El ministeri del lector: Presentarà aquest tema Mn. Josep Urdeix.

L'any i els temps litúrgics. Presentarà aquest tema Mn. Jaume González Ladró.

Els dijous, a les 19.00 al Centre d'Estudis Pastoral, del c/ Rivadeneyra, 6, 3r. Des del 9 d'octubre al 2 d'abril.

2) CENTRE D'ANIMADORS DEL CANT LITÚRGIC

Curs especialment dedicat a tots els qui col·laboren en la millora del cant a les nostres esglésies.

Professors: Domènec Cols, Mercè Cano, Lluís Saumell, Albert Taulé, Josep Soler i Xavier Morlans: Un curs bàsic (amb dos nivells) i cursos optatius de solfeig i salmònida. Repertori, direcció, litúrgia, lectura musical, etc.

Els dilluns, de les 19.00 a les 21.15, a la sala de la Mercè de la Catedral de Barcelona. Des del 6 d'octubre fins al mes de maig.

Informació i matrícula:

Centre de Pastoral Litúrgica de Barcelona
Rivadeneyra, 6 (matins) - 08002 Barcelona
Tel. 93 302 22 35 - Fax 93 318 42 18 - E-mail: cpl@tsai.es

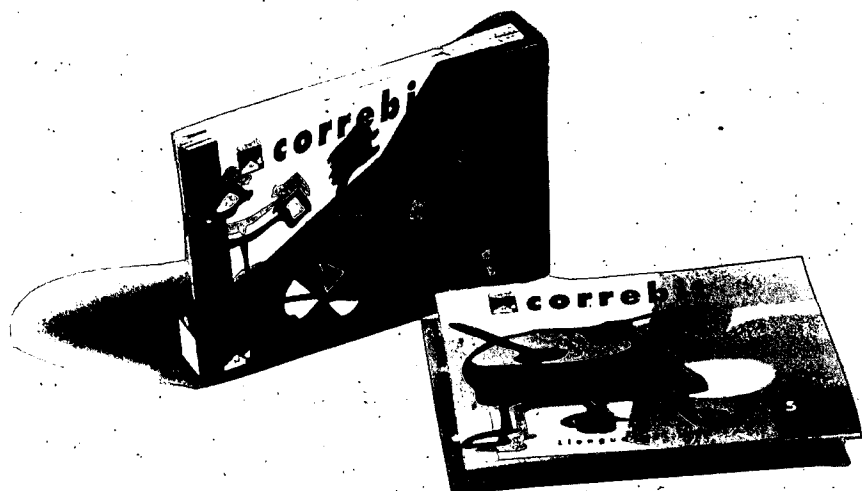
Casals

Edita des de 1870

Compromís amb l'Educació

Educació Infantil

Educació Primària

ESO

Batxillerat

Un projecte de qualitat
Un plantejament realista
Una presentació atractiva

BUTLETA DE SOL·LICITUD D'INFORMACIÓ

Desitjo rebre informació de: Educació Infantil Educació Primària ESO Batxillerat

Nom i cognoms: _____ Telèfon: _____

Adreça: _____ Població: _____ Codi postal: _____

Editorial Casals

C. Casp, 79 • 08013 Barcelona • Tel.: 93 232 37 13 • Fax: 93 265 68 95 • <http://www.editorialcasals.com> • E-mail: casals@editorialcasals.com

Generalitat de Catalunya

Catalunya pels Drets Humans

L'Alt Comissionat de les Nacions Unides per als Drets Humans, amb motiu del 50è Aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, fa pública la seva invitació per tal que tots els pobles del món celebrin aquesta important commemoració. Així, la Generalitat de Catalunya, acollint-se a aquesta invitació ha creat la Comissió per a la Commemoració del 50è Aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans.

Per la importància d'aquest esdeveniment i,

- considerant que la Declaració ha significat un factor d'estabilització pel manteniment de la pau, la justícia, el desenvolupament i la seguretat internacional,
- valorant la importància i el significat d'aquests primers 50 anys d'història de la Declaració sobre la qual s'han fonamentat i estès un gran nombre d'accions en defensa dels valors col·lectius i de la persona,
- reafirmant la universalitat dels drets humans i l'obligació de tots els pobles a promoure i protegir els drets i les llibertats fonamentals de la humanitat,
- constatant, tanmateix, que encara hi ha molt camí a recórrer i que calen accions decidides capaces de mobilitzar les consciències i vertebrar els valors de la Declaració, allà on encara no s'han desenvolupat amb plenitud.

Els sotasignants, ciutadans i ciutadanes, entitats i institucions catalanes, amb motiu del 50è Aniversari de la Declaració Universal dels Drets Humans, aprovada a l'empara de les Nacions Unides, el 10 de desembre de 1948,

MANIFESTEM

- La nostra ferma voluntat de projectar al conjunt de la població catalana un renovat compromís amb la lletra i l'esperit de la Declaració, la qual constitueix una autèntica crida en favor de la persona, la justícia, la solidaritat, el respecte i la tolerància. Aquest treball de projecció cal desenvolupar-lo des del compromís de tot el poble de Catalunya i especialment de les entitats i associacions, que al llarg de la història han demostrat abastament la seva capacitat de generar conscienciació en favor dels valors fonamentals i de la persona.
- La nostra obligació a fer més presents que mai els valors de la Declaració en el marc del procés emergent de mundialització que vivim en els nostres temps. Cal, per tant, fomentar noves actituds, tant a nivell col·lectiu, d'entitats i institucions, com en el terreny personal. Només avançant en l'arrelament en cadascun de nosaltres dels valors vinculats a la Declaració, aconseguirem que aquests siguin plenament presents a les nostres comunitats. Cal construir la responsabilitat col·lectiva exercint les nostres responsabilitats individuals.
- La necessitat que cada persona sigui motor de transmissió d'aquestes conviccions com a garantia de futur. Aquest és el llegat necessari, per tal que les futures generacions siguin capaces de seguir construint una societat de progrés material i ètic.
- El nostre compromís de treballar per fer de Catalunya un país des d'on es projectin al món els valors recollits en la Declaració, incidint especialment en els grups més vulnerables, reclamant, al mateix temps, la ratificació per part de tots els pobles del món dels Pactes i Convencions que es deriven de la Declaració i la seva plena aplicació.

Per a més informació, podeu adreçar-vos a la Direcció General d'Acció Cívica del Departament de Benestar Social, a l'Oficina de Benestar Social més propera, trucar al 900 300 500 o bé per internet: <http://www.gencat.es>

Ara és demà

EL MANIFEST CATALUNYA PELS DRETS HUMANS COMPTA AMB L'ADHESIÓ DE:

- Ajuda en Acció
- Amics de la Gent Gran
- Amnistia Internacional
- Associació Catalana de Municipis, ACM
- Associació Coordinadora per l'Ancianitat, ACA
- Associació de Promoció de l'Orientació del Consum de la Gent Gran, PROGRAM
- Associació pel Voluntariat a Europa, AVE
- Associació per a les Nacions Unides
- Càritas Diocesana de Barcelona
- Càritas Diocesana de Tarragona
- Centre d'Informació per a Treballadors Estrangers, CITE-CCOO
- Centre Unesco de Catalunya
- Col·legi de Periodistes de Catalunya
- Col·legi Oficial de Diplomats Treball Social i Assistents Socials de Catalunya
- Comissió Obrera Nacional de Catalunya, CCOO
- Confederació d'Associacions de Veïns de Catalunya, CONFAVC
- Coordinació Catalana de Colònies, Casals i Clubs d'Esplai
- Creu Roja de Catalunya
- Escoltes Catalans
- Esplais Catalans
- Federació d'Associacions de Veïns d'Habitatge Social de Catalunya, FAVIB
- Federació Catalana d'ONG pels Drets Humans
- Federació Catalana d'ONG per al Desenvolupament
- Federació Catalana de l'Esplai
- Federació Catalana de Voluntariat Cívic
- Federació Catalana de Voluntariat Social
- Federació d'Associacions de la Tercera Edat, FATEC
- Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes d'Ensenyament Secundari de Catalunya, FAPAES
- Federació d'Associacions de Pares d'Alumnes de Catalunya -FAPAC-
- Federació d'Associacions de Veïns de Barberà del Vallès
- Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona, FAVB
- Federació d'Associacions de Veïns de la comarca del Bages
- Federació d'Associacions de Veïns de Terrassa
- Federació d'Associacions de Veïns del Baix Llobregat
- Federació de Centres Juvenils Don Bosco de Catalunya
- Federació de Cors de Clavé
- Fons Català de Cooperació al Desenvolupament
- Fundació Akwaba
- Fundació Càritas de Immigració Girona
- Fundació Catalana de l'Esplai
- Fundació Pere Tarrés
- Fundació Privada Trinijove
- Germanor Escolta de Catalunya
- Grups de Recerca i Actuació sobre Minories Culturals, GRAMC
- Iniciatives Solidàries
- Intermón
- Juristes sense Fronteres
- Justícia i Pau
- La Roda, Associació d'Espectacles Infantils i Juvenils als Barris i d'Accions Culturals
- Lluïsos de Gràcia
- Mans Unides Bisbat de Vic
- Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi de Catalunya
- Món-3
- Movibaix
- Moviment de Centres d'Esplai Cristians
- Moviment per la Pau
- Moviment Rialles de Catalunya
- Pau Comunicació i Tercer Món
- Petita i Mitjana Empresa de Catalunya
- Setem Catalunya
- UGT Catalunya
- Unió de Pagesos de Catalunya
- Unió Romani

+ 800 ENTITATS

Meritxell Cucurella Jorba

T de Tàrrega

La Fira de Teatre es consolida com a gran aparador de les arts escèniques

DIVUIT ANYETS. La Fira de Teatre al carrer de Tàrrega ja ha fet divuit anys. El seu pare espiritual, Ramon Simó, passa de rècords i fa els possibles perquè la nineta dels seus ulls estigui plena d'espectacles poc convencionals i d'alt nivell qualitatiu. Han estat un total de 115 espectacles i 257 representacions entre muntatges etiquetats (teatre, dansa, etc.) i muntatges sense etiquetar els que s'han vist del 10 al 13 de setembre. Com cada any, la Fira ha triomfat (a pesar del mal temps). Tàrrega compta amb un públic immillorable i entregadíssim, i això es detecta en l'ambient: els aplaudiments no enganyen. Tàrrega mima els seus autors i consolida edició rere edició la Fira de l'Autor. Tàrrega també té bones notícies per als professionals: d'una banda, la creació del Sindicat d'Espectacles de la CNT i, de l'altra, el projecte VACA (Associació de Creadores Escèniques), que agruparà les dones que intervenen de forma creativa en les arts escèniques. Tàrrega posa els ulls en la Fira 99 i ja anuncia una coproducció amb La Fura dels Baus i Lanònima Imperial. Sant tornem-hi!

BRAVISSIMO. El televisiu Pablo Carbonell (CQC, Tele 5) va ser el primer a esgotar entrades. Va ser el primer però no va ser l'únic. La Carpa Fila 7 va allotjar exitosos espectacles de masses. Carbonell, malgrat l'expectació, va oferir, amb un look de cantautor trapella, un espectacle que no passa de discret. El

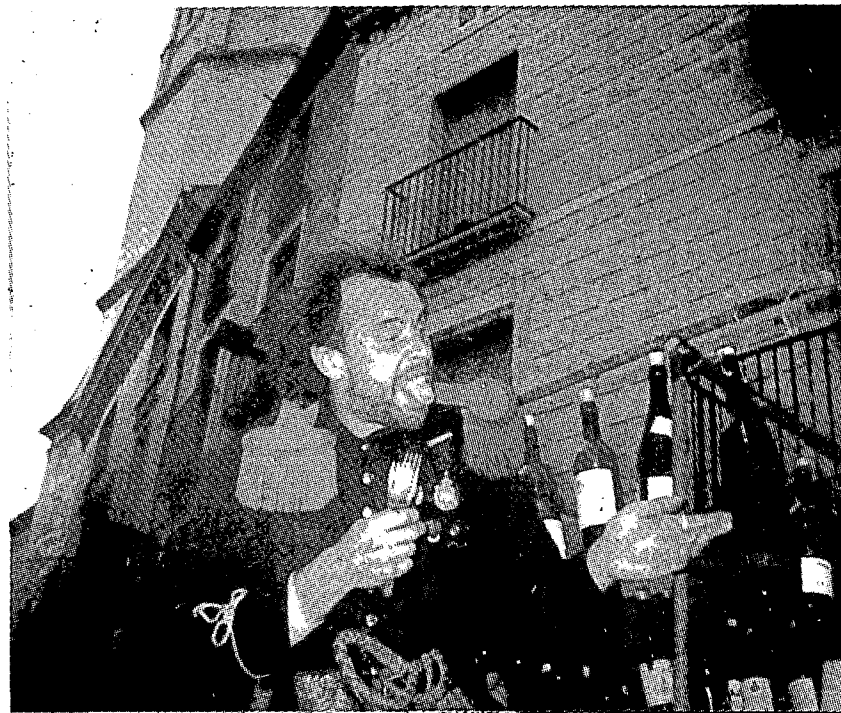

també televisiu Leo Bassi va sembrar el pànic amb les seves animalades pujades de to. Però sense cap mena de dubte va ser el cubà Alexis Valdés qui es va posar el públic a la butxaca. *Bravissimo*, Alexis. Altres plats forts de l'edició d'enguany han estat Carles Santos, la companyia canadenca PPS Dance, Fura (una acròbata instal·lada a la plaça Major) i els *Klowns* de Monti & Cia., entre molts d'altres. Va ser destacable la presència de companyies del País Basc (al carrer i a la Carpa Euskadi), i més destacable encara el públic que van congregar *Tirri-Tarra show* i *Coloclown*. Una mostra evident del suport que el Govern basc dona al teatre. Què esperen les altres comunitats autònomes?

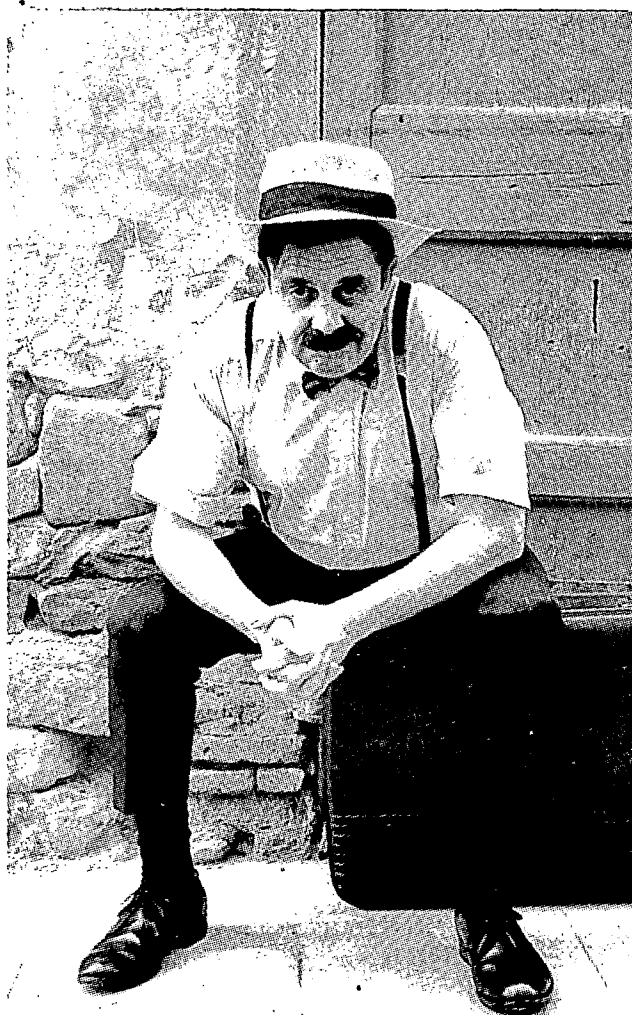
BESTIARI. Els espectadors de la Fira d'enguany han estat més de cent mil (per ser exactes, 115.000). A banda de més de mig miler de programadors (per tornar a ser exactes, 604) de casa nostra i de l'estranger, hi ha altre bestiari que recorre els carrers i les places de Tàrrega. Hi ha els *teiatrerus*, incapaces de quedar-se engabiats a casa davant la irresistible proposta targarina. Però també hi ha un públic heterogeni: n'hi ha que no pensen gastar-se ni cinc en els espectacles de sala i que estan disposats a seguir les propostes de carrer (enguany, 37), són joves i no tenen calés; n'hi ha que aterren a Tàrrega a

la-recerca-de-festa; i també hi ha algun despistat (aquests no falten enlloc) que, gairebé sense adonar-se'n, acaba sent apassionat espectador de teatre.

OKUPACIÓ. Tàrrega és un reclam per a milers de joves de tot Catalunya. Per tal de solventar aquesta sobtada okupació, l'Ajuntament destina cada any un terreny per acampar (gratuïtament). Consisteix en un espai polsós i sense ni una ombra, amb unes cabines de plàstic que són els lavabos i una font on hom s'hi renta les dents i omple cassoles d'aigua per bullir l'arròs. És lu que nià. En aquest càmping improvisat, on nit i matí s'enllacen al so del tam-tam, es calcula que hi havia prop de 8.500 campistes en 3.300 tendes i caravanes. Arriba el diumenge i, motxilles a l'esquena, és hora de tornar a caseta. Hi ha tres trens al dia que van cap a Barcelona; tres trens de tres vagons (així era el del dia 13 a les 9.15 hores). Cal arriscar la vida per pujar dalt d'un tren? L'organització de la Fira hauria de resoldre urgentment aquest (vital) problema.

SENZA PAUSA. Tot defugint la multitud de la plaça Major, hi ha qui s'atura uns instants a gaudir de la pau que infon l'Acariciador públic, sorteja músics de carrer i supera l'espant d'una bruixa de color verd. Finalment, cansat de tant teatre, busca una ombra al Pati (plaça del Carme) disposat a fer una pausa. Aquest algú desembolica un olorós coc (coca de recapte), *mmm...*, obre una llauna de cervesa gelada, *crec, xuff...*, quan, Déu dels cels!, l'assalta el nord-americà Joey Joey i el seu humor salvatge i tot seguit se li acostava un argentí tocat de l'ala que es fa dir Loco. Brusca acompanyat per Mister Jones, un holandès errant i somniador...! I més holandeses: tres dones vestides «a la tresina» (La Cubana) canten i canten i canten. Conclusió: Tàrrega *senza pausa*.

TELEVISIÓ

Diumenge 2708.45 *Tiempo de creer*

Programa religiós protestant setmanal.

09.00 *Pueblo de Dios* (repetició)

«Cruce de caminos». L'Islam, una de les grans confessions religioses monoteistes, té molts milions de seguidors arreu del món. Des de l'Església catòlica, sobretot a partir del Concili Vaticà II, s'ha impulsat el diàleg interreligiós amb els musulmans.

09.30 *Últimas preguntas*

«Alberto Capellán, ¿un nuevo san Isidro Labrador?». La Santa Seu ha reconegut les virtuts heroiques d'Alberto Capellán, pare de família, adorador nocturn i agricultor. Un pas endavant cap a la beatificació d'aquest «Isidre Llauradó» del nostre temps.

09.55 *Testimonio*

Meditació sobre un tema religiós catòlic.

10.00 *Santa Missa*

Amb la participació de la Coral la Nova Harmonia de Sallent (Bages, bisbat de Vic), sota la direcció de Joaquim Sorribas. (Director y celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa.)

10.45 Esglésies de Catalunya

Dilluns 2817.15 *Pueblo de Dios***Cada dissabte**09.20 *Signes dels Temps*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Diumenge 2710.00 *Néixer de nou*

Programa religiós protestant mensual.

Ràdio Televisió Llinars**Cada divendres**21.00 *La veu de la parròquia* (dirigit i presentat per Jaume Abril).**Cada divendres**20.30 *Creure avui*

No hi ha programa fins a l'octubre.

Cada dijous21.40 *Paraula i vida*

Glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

Cada divendres13.40 *Paraula i vida* (repetició del programa emès dijous)**CTV (Centre Televisiu Vaticà)**

Retransmissió via satèl·lit Canal Digital - Hot Bird 2 - 13° Est - Trasponder 54 - Freqüència 11804 Mhz - Cod. MPEG

RÀDIO

De dilluns a dissabte:—de 9.00 a 21.00 *Radiofórmula musical:*

Amb informació cada quart d'hora (general, d'Església i solidaritat, de serveis, de cultura, esportiva...).

Comentari de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Cada dia:—de 2.05 a 6.00 *Selecció de música instrumental*—de 2.00 a 2.10 *Espurna d'Alba, Dietari de música i músics i Comentari de l'Evangeli.***Dilluns**8.00-9.00 *El Primer Cafè* (informació i tertúlia)21.00-21.15 *Els contes de la Fada Vetakika*21.30-22.00 *Cinc Cèntims* (espai d'informació econòmica)22.00-23.00 *Nit d'Estels* (magazín d'Església i solidaritat)23.00-00.00 *Galàxia Esport* (magazín esportiu)00.00-2.00 *La gran diferència* (selecció musical de gran qualitat)**Dimarts**8.00-9.00 *El Primer Cafè* (informació i tertúlia)21.00-21.15 *Els contes de la Fada Vetakika*21.30-22.00 *Cinc Cèntims* (espai d'informació econòmica)22.00-23.00 *Nit d'Estels* (magazín d'Església i solidaritat)23.00-00.00 *L'excusa* (tertúlia intergeneracional)00.00-2.00 *La gran diferència* (selecció musical de gran qualitat)**Dimecres**8.00-9.00 *El Primer Cafè* (informació i tertúlia)21.00-21.15 *Els contes de la Fada Vetakika*21.30-22.00 *Cinc Cèntims* (espai d'informació econòmica)22.00-23.00 *Nit d'Estels* (magazín d'Església i solidaritat)23.00-00.00 *El sopar* (conversa de sobretaula amb un personatge)00.00-2.00 *La gran diferència* (selecció musical de gran qualitat)**Dijous**8.00-9.00 *El Primer Cafè* (informació i tertúlia)21.00-21.15 *Els contes de la Fada Vetakika*21.30-22.00 *Cinc Cèntims* (espai d'informació econòmica)22.00-23.00 *Nit d'Estels* (magazín d'Església i solidaritat)23.00-00.00 *En família* (debat familiar)00.00-2.00 *La gran diferència* (selecció musical de gran qualitat)**Divendres**8.00-9.00 *El Primer Cafè* (informació i tertúlia)21.00-21.15 *Els contes de la Fada Vetakika*21.15-22.00 *On tu em diguis* (cultura i tradicions)22.00-23.00 *Nit d'Estels* (magazine d'Església i solidaritat)23.00-00.00 *Amb llum pròpia* (entrevista en profunditat)00.00-2.00 *La gran diferència* (selecció musical de gran qualitat)**Dissabte**21.00-21.30 *Des de Nashville* (música country)21.30-22.00 *Pentagrama de quatre* (música en català)22.00-23.00 *Magazine musical*23.00-00.00 *Panorama de cinema* (actualitat i comentari)00.00-00.30 *Diccionari de cinema*00.30-1.00 *Fila 7* (musicals de teatre)1.00-1.30 *Covà de Jazz* (jazz)1.30-2.00 *De nou n'nou* (noves músiques)**Diumenge**9.00-10.00 *Tot sardana*18.45-20.00 *Eucaristia*21.00-21.30 *La pròrroga* (informació esportiva)21.30-22.00 *Bojos per la ciència* (debat científic)22.00-23.00 *Noms de la música* (música clàssica)23.00-00.00 *Temps de paraula* (entendre la Bíblia)00.00-2.00 *A cel obert* (pregària i acompanyament personal)**De dilluns a divendres:**08.00-10.00 *El Primer Cafè* (intervenció local)09.00-14.00 *Ràdio Fórmula*14.00-14.15 *Informació local*14.15-20.00 *Ràdio Fórmula*20.00-20.15 *Informació local*20.15-21.00 *Ràdio Fórmula*21.00-21.15 *La Fada Vetakika*21.15-21.30 *Agenda familiar*00.00-01.00 *Esperit viu / Actualitat religió*01.00-02.00 *La gran diferència***Cada dia:**06.00-08.00 *Ràdio Fórmula*02.00-02.10 *Espurna d'Alba**Dietari de música i músiques**Comentari de l'Evangeli*02.10-06.00 *Música instrumental***Dilluns**21.30-22.00 *Una setmana més*22.00-23.00 *Nit d'Estels*23.00-00.00 *Galàxia Esport***Dimarts**21.30-22.00 *El tresor de la història*22.00-23.00 *Nit d'Estels*23.00-00.00 *L'excusa***Dimecres**21.30-22.00 *Estels sobre el Principat*22.00-23.00 *Nit d'Estels*23.00-00.00 *El sopar***Dijous**21.30-22.00 *La taula de l'Evangeli*22.00-23.00 *Nit d'Estels*23.00-00.00 *En família***Divendres**21.30-22.00 *L'Agenda*22.00-23.00 *Nit d'Estels*23.00-00.00 *Amb llum pròpia***Dissabte**06.00-10.00 *Ràdio Fórmula*09.00-09.45 *L'agenda*12.00-13.00 *La veu del Bisbe*13.00-14.00 *Una setmana més*14.15-21.00 *Ràdio Fórmula*21.00-21.30 *Estels sobre el Principat*21.30-22.00 *Pentagrama de quatre*22.00-23.00 *Magazine musical*23.00-00.00 *Panorama de cinema*00.00-01.00 *Fila 7*01.00-02.00 *Covà de Jazz/De nou en nou***Diumenge**06.00-09.00 *Ràdio Fórmula**La taula de l'Evangeli*09.00-10.00 *Tot sardana*12.00-14.15 *Ràdio Fórmula*14.15-20.00 *Els nostres tresors*18.45 *Eucaristia*21.00-22.00 *La pròrroga**Bojos per la ciència*22.00-23.00 *Noms de la música*23.00-00.00 *Temps de Paraula*00.00-02.00 *A Cel Obert*

RÀDIO VATICANO (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia a les 20.40h *Rosari*: en llatí des del Vaticà. A les 22.10h *Noticiari*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA MÚSICA (FM 101.5) - Diumenge; a les 9.15h *Música religiosa*. 11.00h: Retransmissió en directe de la missa conventual des del monestir de Montserrat.

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h *Paraules de vida*: no hi ha programa fins al 13 de setembre (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - De dilluns a divendres, a les 5.58h *Reflexión matinal*. Cada dia, a les 12.00h *Angelus*. De diumenge a divendres, a les 15.00h *El espejo*. De dilluns a dijous, a les 15.30h *Los decanos*. De dilluns a divendres, a les 14.30 i 19.00h *Línea Cope*. Dissabtes, a les 7.20h *Santoral*. Diumenges, a les 7.20h *Guia dominical*. 9.00h *Santa Misa*. 9.45h *Informativo diocesano*. 10.00h *Iglesia noticia*. 14.30h *Letra y música*. 22.00h *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO ESPAÑA CATALUNYA (FM 94.9) - Dissabtes i diumenges, de 7.00 a 8.30h, *Los jóvenes hablan de Dios*: programa religiós que inclou el Sant Rosari, l'Evangeli comentat, testimonis, entrevistes i actualitat.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevistes a tres religioses missioneres de la Fraternitat de Betània del P. Foucault: la Gna. C. Feliu; Ester Loris i Fidela Rabanaque que treballen en una leproseria, en una presó i amb malalts mentals i dirigeixen una escola a laundé (Camerun); suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe de Barcelona, Ricard Maria Carles (edita i presenta: J.M. Alimbau).

ONDA RAMBLA CATALUNYA - Diumenge a les 8.10h: *Cartes Dominicals* (FM Barcelona 89.8; Girona 89.9; Tarragona 91.0; Igualada 92.2; Lleida 100.2).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Dijous a les 10.30h *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

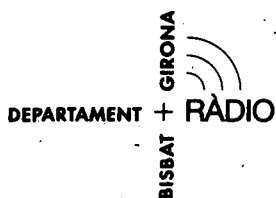
RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres a les 20.05h *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dijous a les 19.00h *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Joan-Pere Pulido). (El programa es repeteix el diumenge al matí).

RÀDIO RUBÍ (FM 96.0) - Diumenge a les 09.00h *Presència cristiana*: programa realitzat entre la comunitat catòlica i evangèlica (responsable: Isidre Rubio).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

(Programes que edita el Departament de ràdio del bisbat de Girona)

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*; *Costumari cristià*; *Dels joves per als joves*; *Notícies* i *El significat de l'Evangeli*. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica. Presenta: Àngel Rodríguez.

L'emeten **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.45h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.45h. **Nova Ràdio Lloret** (90.2 FM) dissabte 8.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.00h. **Onda Rambla Girona** (89.9 FM) dijous 14.10h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Arenys de Munt** (107.0 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Banyoles** (107.3 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Besalú** (107.8 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Canet de Mar** (107.6 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Castelló** (107.5 FM) divendres 19.30h. **Ràdio L'Escala** (107.6 FM) divendres 13.30h. **Ràdio La Vall (Les Preses)** (107.6 FM) diumenge 9.05h. **Ràdio Les Planes** (107.7 FM) diumenge 9.30h. **Ràdio Palafrugell** (107.8 FM) diumenge 8.30h. **Ràdio Pineda de Mar** (106.0 FM) diumenge 14.00h. **Ràdio Salt** (97.7 FM) dissabte 9.30h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 10.30h. **Ràdio Sant Joan Les Fonts** (107.0 FM) diumenge 18.30h. **Ràdio Santa Coloma** (91.6 FM) diumenge 9.00h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 19.30h. **Ràdio Sant Joan de Mollet**. **Ràdio Vilafant** (107.3 FM) diumenge 9.30h.

LA PAROLA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten **Ona Girona** (95.1 FM) diumenge 8.55h. **Ràdio Calella** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 8.45h. També s'inclou en els programes parroquials locals de **Llagostera Ràdio** (105.7 FM) *La veu de la parròquia* diumenge 10.00h. **R.Dos.84 Hostalric** (105.8 FM) *Antena familiar* dissabte 14.00h. **Ràdio Tordera** (107.1 FM) *La veu de la parròquia* dissabte 9.05h.

Retransmissió en directe de la *Missa dominical*. L'emeten **Catalunya Música (Girona)** (96.7 FM) diumenge 11.00h. **Catalunya Música (Maresme)** (101.5 FM i 96.4 FM) diumenge 11.00h. **Cope Figueres AM** (1269 AM) diumenge 9.00h. **Cope Costa Brava** (90.3 FM) diumenge 9.00h. **Ona Jove Riudellots** (104.0 FM) dissabte 20.30h. **Ràdio Arenys de Mar** (91.2 FM) diumenge 10.00h. **Ràdio Les**

Planes (107.7 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Olot** (98.1 FM) diumenge 9.00h. **Ràdio Shalom de Palau** (107.9 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio 1 de RNE (Girona)** (738 AM i 93.3 FM) diumenge 8.15h. **Ràdio 1 de RNE (Maresme)** (738 AM i 88.3 FM) diumenge 8.15h. **Top Gironès (Cassà)** (92.2 FM) dissabte 20.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte a les 13.40h *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h *Temps Obert*: inclou la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

RÀDIO PUIG-REIG (FM107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe de Solsona, Mons. Antoni Deig.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

Emissions d'una hora:

EL MIRALL: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*. L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) divendres 15.00h.

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i entrevistes. Inclou *Paraula i Vida*.

L'emeten **Tarragona Ràdio** (102.6 FM) dissabte 9.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) dissabte 9.00h.

Emissions de 15 minuts:

ESGLÉSIA VIVA: programa de comentaris, notícies i l'espai *Les lectures d'aquest diumenge*.

L'emeten **Cadena Cope Reus** (1.143 OM) diumenge 9.45h. **Cadena Cope Tarragona** (93.5 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Falset** (107.6 FM) diumenge 12.45h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.30h.

Emissions de 5 minuts:

PARAULA I VIDA: glosses setmanals de Mons. Lluís Martínez Sistach.

L'emeten **RNE Tarragona** (88.8 FM) divendres 16.10h. **RNE Tarragona** (855 OM) divendres 16.10h. **Ràdio Reus-SER** (1.026 OM) diumenge 15.15h. **Ràdio SER Tarragona** (96.2 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Móra d'Ebre-SER** (87.6 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Ebre-SER** (101.9 FM) diumenge 15.15h. **Ràdio Valls** (103.2 FM) diumenge 9.03h. **Calafell Ràdio** (107.7 FM) diumenge 9.45h. **Ràdio Cambrils** (90.0 FM) dissabte 10.30h. **Ràdio El Morell** (98.3 FM) dilluns 21.00h. **Ràdio La Canonja** (102.3 FM) divendres entre les 20.00 i les 22.00h. **RTV La Selva** (105.8 FM) dissabte 9.45h. **Ràdio La Vilella Alta** (107.3 FM) dissabte 12.00h. i diumenge 13.00h. **Ràdio Montblanc** (107.0 FM) diumenge 11.00h. **Ràdio Santa Coloma de Queralt** (107.5 FM) dissabte entre les 13.00 i les 14.00h. **Ràdio Sant Pere i Sant Pau** (101.0 FM) diumenge 14.00h. **Punt 6 Ràdio Reus** (104.0 FM) divendres entre les 21.00 i les 22.00h. **Onda Rambla Tarragona** (91.0 FM) divendres 13.10h. **Onda Cero Reus** (95.3 FM) dissabte 8.00h.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

PARAULES DE VIDA: pel bisbe de Tortosa, Mons. Xavier Salinas. L'emeten: **Ràdio Batea**, **Ràdio Flix**, **Cadena SER**, **Ràdio Joventut**, **Ràdio Els Ports**, **Ràdio Ràpita**, **Ràdio Ebre-SER**, **Radio Nueva**, **Ràdio Delta**, **Ràdio Gandesa**, **Ràdio Hospitalet**, **Cadena SER**, **Onda Cero Ràdio**, **Ràdio Uldecona**.

RÀDIO BATEA (FM 107.1) - Dissabte a les 11.00h *La veu de la parròquia*: inclou temes d'actualitat, notícies, «Els amics de Jesús», un comentari de cara al Jubileu de l'any 2000, l'Evangeli del diumenge, etc.

RÀDIO ULLDECONA (FM 95.0) - Diumenge de 9.05 a 9.30h *Amb la força de l'amor*.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0). (programació en la pàgina anterior.)

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - Diumenge a les 08.45h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: Santa Missa.

Als nostres lectors

El setmanari publicarà la informació que ens feu arribar sobre les diferents emissions religioses de ràdio i televisió de la vostra població.

Adreceu-vos a Rosa Peraire

Tel. 93/ 490 59 88 - Fax: 93/ 490 20 35

**SETEMBRE ÉS EL MES
CONSAGRAT A SANT
MIQUEL ARCÀNGEL.**

Internet

• **L'OPUSDEIENXARXA.**—L'Opus Dei té a la direcció www.opusdei.org una web amb dades i detalls d'interès general: història de l'obra i del seu fundador, notícies recents i activitats que es van organitzant. Tot amenitzat amb fotografies i amb diversos idiomes per triar, inclòs el català.

• **UNA EINA PER A L'EDUCACIÓ.**—La Fundació Pere Tarrés té a la web www.petarres.org la seva representació amb material didàctic molt apropiat per als mestres i educadors. Aquesta web està complementada amb els e-mails de persones que treballen en el camp de l'educació.

• **ALLIBERAR A WILLY.**—L'orca protagonista de la pel·lícula *Llibereu a Willy* es pot veure ara a la web www.enw.com/ups-keiko/ ja que el seu alliberament ha estat real. Se l'ha traslladat a les aigües de l'Àrtic per deixar-la en llibertat, tot i els riscos que això pot comportar per a l'animal després d'haver estat en captivitat tant de temps. Des d'aquesta pàgina es pot seguir l'aventura que ara ja no és de ficció.

Barcelona

• **HOMES DEL SAGRAT COR: HORA SANTA MENSUAL.**—L'1 d'octubre, a la parròquia de la Bonanova (Sants Gervasi i Protasi, Plaça Bonanova, 12 - Barcelona) per a sacerdots, homes i joves: a les 21.15, trobada; a les 22.00, Hora Santa i a les 23.00, Eucaristia: El 2 d'octubre, per a religioses, dones i noies: a les 11.00, Hora Santa i a les 12.00, Eucaristia. Parròquia de Sant Joan d'Àvila (Rambla Prim,

252 - Barcelona): l'1 d'octubre, participació a la Bonanova (autocar a les 21.00 h. per tornar a les 23.30 h.). El 2 d'octubre, a les 18.00, Hora Santa per a religioses, dones i noies i a les 19.00, Eucaristia.

• **FESTA DE SANTA TERESETA A L'ESPERIT SANT.**—L'1 d'octubre, a les 18.45, la Legió de les Ànimes Petites celebrarà la festa de la patrona amb Hora Santa, Missa i benedicció de roses. Parròquia de l'Esperit Sant, Travessera de Gràcia, 401 - Barcelona.

• **AMICS DE LA MÚSICA DE SANTA MAGDALENA.**—El 2 d'octubre, a les 21.00, recital de cant de Marta Clariana (soprano) i Santi Pavón (guitarra) amb obres de Haendel, Giordan, Scarlatti, Giuliani, Sors, Morante, Morera i Anònim francès. Església de Santa Maria Magdalena, plaça Pare Miquel d'Esplugues - Esplugues de Llobregat.

• **CAPUTXINS DE SARRIÀ.**—El 2 d'octubre, a les 19.30, presentació del llibre *Un camí d'amistat*. L'acte serà amenitzat amb un concert. c/ Cardenal Vives i Tutó, 16 - 08034 Barcelona.

• **FESTIVAL DE CANÇÓ CRISTIANA.**—El 3 d'octubre, a les 17.00 hi haurà una eucaristia i a les 20.00, festival amb els grups Betània, Bonanova i Jesús, t'equiero dins la celebració de l'Assemblea de la Renovació Carismàtica de Catalunya. Entrada lliure. Teatre del Col·legi de La Salle-Bonanova, Passeig de la Bonanova, 8 - Barcelona.

• **SCHOLA CANTORUM DE BARCELONA.**—El 3 d'octubre, a les 20.00, celebració de l'eucaristia amb cant gregorià a l'Oratori de Sant Felip Neri de Barcelona.

• **MOVIMENT CRISTIÀ DE MESTRES I PROFESSORS.**—El 3 d'octubre, a les 10.00, comença el curs amb l'assemblea a la seu, c/ Rivadeneyra, 6, 3a planta. El 18 d'octubre, se celebrarà l'eucaristia de principi de curs a la Ca-

tedral presidida pel Sr. Cardenal. Prèviament es farà una visita comentada a la nostra seu que començarà a les 17.00 h.

• **UNIÓ COMARCAL DE LLIGUES DE PERSEVERANÇA DEL BAIX LLOBREGAT.**—El 4 d'octubre, a les 17.45, Hora Santa a la parròquia del Sagrat Cor de Jesús, Cripta Gaudí de la Colònia Güell, amb la predicació a càrrec de Mn. Ramon Cortès i Baly.

• **500 ANYS DE LA MARE DE DÉU DE L'AJUDA.**—El 4 d'octubre, es

clouran els actes de la celebració dels cinc-cents anys de la Mare de Déu de l'Ajuda de Barcelona i l'Any de la seva coronació canònica. La fraternitat franciscana dels caputxins vol convidar tot hom a participar de l'eucaristia presidida pel bisbe auxiliar Mons. Trasserra, a les 12.00. A les 11.30 hi haurà la commemoració del traspàs de sant Francesc. Santuari de la Mare de Déu de l'Ajuda, Framenors Caputxins, c/ Sant Pere més baix, 18 - Barcelona, tel. 933 190 087.

• **CARILLÓ DEL PALAU DE LA GENERALITAT.**—El 4 d'octubre, a les 12.00, concert a càrrec d'Anna M. Reverté. Programa: *Les fulles seques*, sardana (E. Morera); *Per tu ploro*, sardana (P. Ventura); *Ball de cavallets* (tradicional); *Preludium molto capric-*

cioso (H. Groen); *Giocoso fescamente* (B. Zwart); *El Danubi blau i Pizzicato* (Strauss); *Mallorca* (Albéniz); Temes de pel·lícules: *Sayonara*, *El Padri*, *Casablanca*, *West Side Story* i *El tercer home*.

• **PARRÒQUIA DEL PATRIARCA SANT ABRAHAM.**—A partir del 4 d'octubre, la missa dominical se celebrarà a les 11.00 h. El 9 d'octubre, a les 20.00, se celebrarà l'eucaristia en motiu de la festa patronal del Patriarca Sant Abraham. A continuació s'inaguraran unes escultures de la vida del patriarca, confeccionades i regalades per l'escultora Carmine Wiege-Rinck. Parròquia de Sant Abraham, c/ Jaume Vicens i Vives, 6 - Barcelona (Vila Olímpica).

• **SOCIETAT CATALANA D'HERPETOLOGIA.**—El 5 d'octubre, a les 19.30, conferència a càrrec de J.M. Roure del Dep. de Biologia Vegetal de la Universitat Autònoma de Barcelona: «Les darreres glaciacions, diàlegs entre la paleobotànica i l'herpetologia». Els darrers 125.000 anys han estat transcendents per a l'establiment del poblament herpetològic actual. En la conferència s'exposaran els últims coneixements sobre les glaciacions, la paleobotànica i l'herpetologia, dins l'àmbit geogràfic de Catalunya. Entrada lliure. Museu de Zoologia, Passeig Picasso, s/n, Parc de la Ciutadella - 08003 Barcelona, tel. 933196912, E-mail: mzoolbcn@intercom.es

• **FUNDACIÓ JOAN MARAGALL.**—El 5 d'octubre, a les 19.30, conferència col·loqui sobre l'actualitat cultural i religiosa a càrrec de Miquel Tresserras, degà de la Facultat de Ciències de la Comunicació. L'acte es celebrarà al Centre Passatge, pge. Mercader, 13 - Barcelona. Entrada lliure.

• **JORNADES DE DESERT PER A PREVERES.**—L'Institut de Teologia Espiritual organitza la primera jornada el 13 d'octubre a les 10.30 h. Els punts de reflexió i pregària seran proposats

«Si hom acluca els ulls troba la foscor.
Obriu-los! Conscient, present, constant i
totalment.»

El nostre local roman obert al públic amb aquest horari:
Matí: Dilluns de 10 a 12 h.
Dimecres i divendres de 9.30 a 11.30 h.
Tarda: Dilluns i dimarts de 18 a 20 h.
Dimecres i dijous de 19 a 21 h.

Per a més informació:
Mercedes Plana, tel. 93 456 23 31,
de dilluns a dijous de 22 a 23 hores

TAI - TXI ZEN CRISTIÀ
Rincón del Silencio
c/ Floridablanca, 133 - 08011 Barcelona

太

極

COMPANYIA 3A EDAT

AMIGOS del HOGAR posa en contacte dones grans que viuen soles i necessiten companyia, amb noies que vénen a estudiar a Barcelona i busquen allotjament, per fer un intercanvi entre elles.

Si voleu més informació no dubteu a trucar-nos al

934 369 651

Entitat reconeguda per la Generalitat de Catalunya. Núm. SO 3030.
Indústria, 218, 4t 1a 08026 Barcelona

Des del carrer

Fa quinze anys que Lluís Serra treballa en el camp de l'educació. Actualment aquest marista està enllestint la seva tesi sobre psicologia basada en les tipologies de personalitat que estableix l'Eneagrama, que segons confessa Serra, «té unes arrels religioses i ara està agafant importància als EUA, on ja s'hi han celebrat dos congressos internacionals». «Aquesta tipologia pot donar claus d'interpretació de la vida humana», conclou. Lluís Serra viatjarà pròximament a la ciutat de Roma per exercir el seu nou càrrec: director de publicacions de l'institut marista.

Foto: Francesc Domènech

«Hi ha persones que s'amaguen rere una màscara»

—Què és l'Eneagrama?

—Des d'un punt de vista psicològic és una tipologia de personalitats. Estableix diversos patrons de personalitat que identifica amb nou números de l'1 al 9. En principi, cadascú és diferent, però tenim en comú uns patrons de conducta. Analitzats des d'un punt de vista psicològic permeten veure uns elements comuns en unes determinades actuacions de les persones. L'Eneagrama —*enea* («nou») i *grama* («punts») — és una eina que la persona pot fer servir també per un creixement personal. En la mesura que coneix la seva forma d'actuar pot anar millorant la seva conducta.

—Una conducta es pot educar?

—Evidentment. Els tipus de conducta són compulsius, les persones actuem sense adornar-nos-en i repetim un estil de conducta, però podem

prendre consciència de la nostra manera de fer i actuar sobre el nostre comportament d'una manera més conscient. És a dir, si aconseguim entrar en l'entramat emocional i mental, si esbrinem què hi ha al darrere d'aquest comportament podem alliberar-nos de la compulsió.

—Però una conducta està determinada per l'entorn.

—Sí, però sempre hi ha unes constants que s'adapten a qualsevol situació. Hi ha uns recursos que ajuden a assimilar l'ambient on et trobes.

—I com s'arriba a l'autenticitat?

—Home, només cal ser honest amb un mateix. La persona ha de ser el que és en la millor versió de si mateixa. De vegades les persones actuem en funció del que esperen de nosaltres, de les expectatives que creem en l'entorn que

ens envolta. Hi ha persones que es dediquen a respondre les necessitats dels altres i porten una màscara que amaga la seva veritable manera de ser. Per exemple, si m'han dit que si sóc un bon nen m'estimaran, intentaré ser-ho tota la meua vida. Això és falsejar la personalitat. A la persona se l'ha d'estimar per com és, per ella mateixa.

—La persona es pot conèixer ella mateixa?

—Es necessita una gran capacitat d'interiorització. Ho ha de descobrir un mateix el diàleg i el contacte amb els altres hi ajuda molt. És molt important que cadascú prengui consciència de si mateix. De vegades, però, correm el perill d'autoenganyar-nos pensant que som una cosa i en realitat en som una altra de ben diferent.

Francesc Domènech

Lluís Serra és el director de publicacions de l'institut marista a Roma

La Mercè...

Els nostres avis ja deien «per la Mercè», quan es referien a la festa de la Mare de Déu de la Mercè, i a la seva diada en cloure's l'estiu i iniciar-se la tardor. El meu pare es passava hores i hores dibuixant el cartell de les festes religioses. Fins i tot un any el va fer en baix relleu escultòric. Era un compromís al qual el tenia sotmès, la seva amistat amb rector de la basílica mercedària.

Deia això de «la Mercè», perquè actualment es dona molta més importància als actes lúdics que s'organitzen per la diada, proclamada Festa Major de Barcelona, amb tal esplendidesa, que deixen molt lluny el motiu religiós pel qual s'anunciaven devotes celebracions litúrgiques en honor de la Mare de Déu, redemptora de captius.

Potser és que em costa acceptar que es vagi fonent el sentit de religiositat que varen originar les festes majors d'arreu. Les festes lúdiques eren, ni més ni menys, un complement. Eren el divertiment d'última hora, després de la missa major, i del gran àpat que tradicionalment es feia a cada casa.

Oriol Camps

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

A partir del llunyà Somorrostro

Rafael Hinojosa és avui diputat al Parlament de Catalunya i va ser-ho abans al Congrés de Madrid. Fins aquí, tot normal, gairebé irrellevant en el marc de la nostra normalitzada vida política. Però, de cop, Rafel posa a les llibreries un llibre, *La JOC, entre l'Església i el món obrer*, i ens torna la capacitat de meravellar-nos de la «normalitat». A diferència de tants que se la miren desmenjadament o des de l'angle, només, de les seves insuficiències, ens adonem que conté elements extraordinaris i que ens adreça un repte. Si a partir de tan poc —la trista situació dels anys de la llarga postguerra espanyola— el salt ha estat tan considerable, quin gran futur no tenen a les mans les joves generacions d'avui? A condició, això sí, que siguin capaces de viure amb l'esperança, amb la il·lusió, amb la capacitat de lluita..., que són el missatge de fons de l'autor d'aquest llibre.

La seva família, ens explica, arribà a Barcelona, el 1949; procedent d'Andalusia, i s'instal·là en una barraca del Somorrostro. «El Somorrostro era un suburbi miserable, brut, ple de misèria», diu Hinojosa. Però «el barri era jove. Allà vaig descobrir l'alegria de la joventut i el sentit de l'amistat». La vida era fosca, però amb alguna esclatxa de llum: «Hi havia desesperació, impotència, incultura i, moltes vegades, agressivitat i baralles.» Malgrat això, recorda, «allà vaig aprendre el que era la solidaritat, el compartir tot el que una família tenia amb d'altres que tenien menys».

Pel camí del Somorrostro —com per aquell que anava de Jerusalem a Jericó, de la paràbola evangèlica— hi passà molta gent: amb indiferència, amb remordiments mal resoltos en paternalisme, amb bona voluntat i escassa lucidesa... El bon samarità va ser, aleshores i allà, la JOC (Joventut Obrera Cristiana), incipient i no gaire ben vista, de Barcelona. Amb senzillesa, amb un respecte delicat a la persona i amb una passió insubornable per la justícia, els jocistes van aconseguir per a molts joves una sortida del laberint. Rafael s'iniciaria immediatament i arribaria a ser-ne el president diocesà.

El llibre de Rafael Hinojosa ens posa davant els ulls, a partir d'una experiència personal narrada amb vivesa, el conflicte entre el ferment evangèlic, sempre present a l'Església —«jo sóc amb vosaltres, dia rere dia, fins a la fi del món» (Mt. 28,20)— i les pesantors, les connivències amb els poders, les covardies, també presents en la comunitat eclesial. La JOC de l'època d'Hinojosa apareix, així, en aquest llibre, «entre l'Església y el món obrer», alhora com un fruit pel qual ha valgut la pena sembrar, i com la frustració d'una collita que havíem esperat més abundosa.

Ara mateix

Impromptu